

ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อาระพลศึกษา
ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3
ในโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร
และโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1 ปีการศึกษา 2553

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
พฤษภาคม 2554

ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อาระพลศึกษา
ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3
ในโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร
และโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1 ปีการศึกษา 2553

ปริญญาานิพนธ์
ของ
สุมาลี ประทุมมา

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา

พฤษภาคม 2554

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544
ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กรุงเทพมหานคร
และโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 ปีการศึกษา 2553

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
พฤษภาคม 2554

สุมาลี ประทุมมา. (2554). *ความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงาน
คณะกรรมการการอุดมศึกษา กรุงเทพมหานคร และโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษา
กรุงเทพมหานคร เขต 1 ปีการศึกษา 2553*. ปริญญาโท กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุมรองศาสตราจารย์
วิวัฒนา สุทธิพันธุ์, รองศาสตราจารย์ไพบุลย์ ศิริชัยสวัสดิ์.

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ตาม
หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในโรงเรียนสาธิต สังกัด
สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กรุงเทพมหานคร และโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษา
กรุงเทพมหานคร เขต 1 ปีการศึกษา 2553 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนจำนวนทั้งหมด 432 คน
ประกอบด้วย นักเรียนโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กรุงเทพมหานคร
จำนวน 3 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน และโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง
นอกนั้นเป็นนักเรียนจากโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 จำนวน 3 โรงเรียน
ได้แก่ โรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย โรงเรียนนนทรีวิทยา และโรงเรียนมัธยมวัดธาตุทอง ซึ่งได้มาจากการ
สุ่มตัวอย่างแบบง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่น
เท่ากับ .93 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
สถิติที (t-test independent)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษาขั้น
พื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ปีการศึกษา 2553 ในโรงเรียนสาธิต สังกัด
สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยรวมมีความเห็นด้วยอยู่ในระดับ
มาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.09 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.46 เมื่อจำแนกเป็นรายด้านได้แก่
ด้านการจัดการเรียนรู้ ด้านผู้สอน ด้านสื่อ อุปกรณ์และสถานที่ และด้านการวัดและประเมินผล
พบว่า มีความเห็นด้วยอยู่ในระดับมากทุกด้าน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.05, 4.24, 3.98 และ 4.10
ตามลำดับ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.55, 0.48, 0.59 และ 0.56 ตามลำดับ
2. ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษาขั้น
พื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ปีการศึกษา 2553 ในโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่
การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 โดยรวมมีความเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.99

และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.53 เมื่อจำแนกเป็นรายด้านได้แก่ ด้านการจัดการเรียนรู้ ด้านผู้สอน ด้านสื่อ อุปกรณ์และสถานที่ และด้านการวัดและประเมินผล พบว่า มีความเห็นด้วยอยู่ในระดับมากทุกด้าน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.04, 4.09, 3.82 และ 4.02 ตามลำดับ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.56, 0.57, 0.71 และ 0.68 ตามลำดับ

3. จากการเปรียบเทียบ ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ปีการศึกษา 2553 ระหว่างนักเรียนโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร กับนักเรียนโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษากทม. เขต 1 พบว่า ความคิดเห็นโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า แตกต่างกันด้านผู้สอน และด้านสื่อ อุปกรณ์ และสถานที่ ส่วนด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และด้านการวัดและประเมินผลไม่แตกต่างกัน

THE OPINIONS ON PHYSICAL EDUCATION ESSENCE LEARNING MANAGEMENT
ACCORDING TO THE BASIC EDUCATION CURRICULUM B.E. 2544 OF LEVEL-3
STUDENTS IN DEMONSTRATION SCHOOLS UNDER THE OFFICE OF HIGHER
EDUCATION COMMISSION AND SCHOOLS UNDER BANGKOK
EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE 1
IN ACADEMIC YEAR 2010

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Education Degree in Physical Education
at Srinakharinwirot University

May 2011

Sumalee Pratumma. (2011). *The Opinions on Physical Education Essence Learning Management According to the Basic Education Curriculum B.E. 2544 of Level-3 Students in Demonstration Schools Under the Office of Higher Education Commission and Schools under Bangkok Educational Service Area Office 1 in Academic Year 2010*. Master thesis, M.Ed. (Physical Education). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee : Assoc. Prof. Wattana Suthiphan, Assoc. Prof. Paiboon Srichaisawat.

The purpose of this research was to find the opinions towards physical education essence learning management according to the Basic Education Curriculum B.E. 2544 of level-3 students in demonstration schools under the Office of Higher Education Commission, and schools under Bangkok Educational Service Area Office 1 in academic year 2010. The sample consisted of 432 students from 3 demonstration schools including Satit (Mathayom) Srinakharinwirot University, Satit (Pratmwan) Srinakharinwirot University, and Satit Kasetsart University, and other 3 schools under the Bangkok Educational Service Area Office 1 including Santiratwiththayalai School, Nonsi Withaya School, and Mathayom Wat Thatthong School, by simple random sampling. The instrument for collecting data was a questionnaire constructed by the researcher with reliability of .93. The data were then analyzed and presented in terms of frequency, percentage, mean, standard deviation, and t-test independent.

The findings were as follows:

1. The opinion towards physical education essence learning management according to the Basic Education Curriculum B.E. 2544 of level-3 students in the demonstration schools in total was at the high level ($X = 4.09$, $S.D. = 0.46$) when considered in particular aspects, it was found that those on learning management, instructor, media, place and equipment, and test and measurement were at the high level ($X = 4.05$, $S.D. = 0.55$; $X = 4.24$, $S.D. = 0.48$; $X = 3.98$, $S.D. = 0.59$; and $X = 4.10$, $S.D. = 0.56$, respectively).

2. The opinion towards physical education essence learning management according to the Basic Education Curriculum B.E. 2544 of level-3 students in the schools

under Bangkok Educational Service Area Office 1 in academic year 2010 was at the high level in total ($X = 3.99$, S.D. = 0.53) when considered in particular aspects, it was found that those on learning management, instructor, media, place and equipment, and test and measurement were at the high level ($X = 4.04$, S.D. = 0.56; $X = 4.09$, S.D. = 0.57; $X = 3.82$, S.D. = 0.71; and $X = 4.02$, S.D. = 0.68, respectively).

3. When compared those of opinions between students in the demonstration Schools and the schools under Bangkok Educational Service Area Office 1, it was found that there was significant difference at .05 level in total, whereas there were no significant differences among those of the opinion on learning management, instructor, media, place and equipment, and test and measurement.

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี เพราะผู้วิจัยได้รับความกรุณาจาก รองศาสตราจารย์ วัฒนา สุทธิพันธุ์ ประธานควบคุมปริญญานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ไพบุลย์ ศรีชัยสวัสดิ์ กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ รองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพฤษ์ และรองศาสตราจารย์สุนทร แม้นสงวน กรรมการแต่งตั้งเพิ่มเติม ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ แก้ไข ปรับปรุง และแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ จนผู้วิจัยสามารถดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ด้วยดี ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพฤษ์ รองศาสตราจารย์ธงชัย เจริญทรัพย์มณี อาจารย์ฉวีวรรณ กองชุ่ม และอาจารย์สุรีย์ อรรถกร ที่ได้ให้ความกรุณาให้คำแนะนำ ตรวจสอบ แก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒทุกท่านที่ได้ให้การอบรมสั่งสอน ให้ความรู้แก่ผู้วิจัยจนทำให้การวิจัยสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ผู้อำนวยการโรงเรียน ผู้ช่วยผู้วิจัยที่ช่วยในการเก็บรวบรวมข้อมูล และขอบคุณนักเรียนทุกคนที่ได้ให้ความร่วมมือในการกรอกข้อมูลเพื่อวิจัยเป็นอย่างดี

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อคำตัน ประทุมมา และคุณแม่ราตรี ประทุมมา ที่คอยอบรม เลี้ยงดู ให้กำลังใจ ให้ความรัก ความห่วงใยเสมอมา และให้การสนับสนุนจนสำเร็จเป็นปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ คุณค่าและประโยชน์อันใดที่พึงมีจากปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบแด่ บุปกาภิ บุปพาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่านที่มีส่วนในความสำเร็จครั้งนี้

สุมาลี ประทุมมา

สารบัญ

บทที่	หน้า
1	บทนำ..... 1
	ภูมิหลัง 1
	ความมุ่งหมายของการวิจัย 3
	ความสำคัญของการวิจัย 3
	ขอบเขตของการวิจัย 3
	นิยามศัพท์เฉพาะ..... 5
	กรอบแนวคิดการวิจัย 6
	สมมติฐานของการวิจัย..... 7
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง..... 8
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็น 9
	ความหมายของความคิดเห็น 9
	องค์ประกอบของความคิดเห็น..... 11
	การเกิดความคิดเห็น..... 11
	ประเภทของความคิดเห็น..... 13
	การวัดความคิดเห็น..... 13
	ความสำคัญของความคิดเห็น..... 14
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้..... 15
	ทฤษฎีการเรียนรู้ 15
	ความหมายของการเรียนรู้..... 18
	องค์ประกอบของการเรียนรู้..... 19
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับวิชาพลศึกษา 20
	ความหมายและความสำคัญของวิชาพลศึกษา..... 20
	จุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษา..... 21
	วิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาพลศึกษา..... 23
	สื่อ อุปกรณ์และสถานที่ในการเรียนวิชาพลศึกษา 27
	การวัดและประเมินผลทางพลศึกษา..... 27

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
2 (ต่อ)	
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544	28
โครงสร้างหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544	28
สาระและมาตรฐานการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา	33
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	34
งานวิจัยในต่างประเทศ	34
งานวิจัยในประเทศ	35
3 วิธีดำเนินการวิจัย	40
การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	40
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	43
การหาคุณภาพเครื่องมือ	44
การเก็บรวบรวมข้อมูล	44
การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล	45
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	46
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	46
การวิเคราะห์ข้อมูล	46
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	47
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	59
สังเขปความมุ่งหมายและวิธีดำเนินงานวิจัย	59
สรุปผลการวิจัย	62
อภิปรายผล	66
ข้อเสนอแนะ	71
บรรณานุกรม	72

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ภาคผนวก.....	76
ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญ.....	77
ภาคผนวก ข แบบสอบถามเพื่อการวิจัย	79
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	86

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 ทฤษฎีการเรียนรู้ บุคคลสำคัญ และการนำผลไปใช้ในการเรียนการสอน	17
2 จำนวนประชากร	42
3 จำนวนกลุ่มตัวอย่าง	42
4 จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามโรงเรียนและเพศ	43
5 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม (n = 400)	47
6 ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ปีการศึกษา 2553 ในโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร (= 216) และ โรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษากทม. เขต 1 (n = 216)	48
7 ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ปีการศึกษา 2553 ในโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร (= 216) และโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษากทม. เขต 1 (n = 216) ด้าน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้.....	49
8 ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ปีการศึกษา 2553 ในโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร (= 216) และโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษากทม. เขต 1 (n = 216) ด้าน ครูผู้สอน	50
9 ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ปีการศึกษา 2553 ในโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร (= 216) และโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษากทม. เขต 1 (n = 216) ด้าน สื่อ อุปกรณ์และสถานที่	51

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
10	ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ปีการศึกษา 2553 ในโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร (n = 216) และโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษากทม. เขต 1 (n = 216) ด้าน การวัดและประเมินผล 52
11	ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ปีการศึกษา 2553 ระหว่างนักเรียน ในโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขต กรุงเทพมหานคร (n = 216) กับนักเรียนโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษากทม. เขต 1 (n = 216) 53
12	ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของนักเรียนชาย ช่วงชั้นที่ 3 ปีการศึกษา 2553 ระหว่าง นักเรียนโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขต กรุงเทพมหานคร (n = 108) กับนักเรียนโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษากทม. เขต 1 (n = 108) 54
13	ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของนักเรียนหญิง ช่วงชั้นที่ 3 ปีการศึกษา 2553 ระหว่าง นักเรียนโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขต กรุงเทพมหานคร (n = 108) กับนักเรียนโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษากทม. เขต 1 (n = 108) 55
14	ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2553 ระหว่าง นักเรียนโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขต กรุงเทพมหานคร (n = 72) กับนักเรียนโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษากทม. เขต 1 (n = 72) 56

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
15	ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2553 ระหว่างนักเรียนโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร (n = 72) กับนักเรียนโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1 (n = 72) 57
16	ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2553 ระหว่างนักเรียนโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร (n = 72) กับนักเรียนโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1 (n = 72) 58

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

1	กรอบแนวคิดของการวิจัย	6

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

มนุษย์เป็นทรัพยากรที่มีคุณค่ายิ่ง การจัดการศึกษาต้องให้ความสำคัญกับผู้เรียนตั้งแต่การวางรากฐาน การพัฒนาการของชีวิตตั้งแต่แรกเกิด การพัฒนาศักยภาพ และขีดความสามารถด้านต่างๆ ที่จะดำรงและประกอบอาชีพได้อย่างมีความสุข การจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานมุ่งพัฒนาผู้เรียนในลักษณะองค์รวม มีความสมดุล ทั้งด้านจิตใจ ร่างกาย ปัญญา และสังคม ในทุกช่วงชั้นของการศึกษาให้ผู้เรียนได้มีความสามารถในการพัฒนาตนเองตามเป้าหมาย และวิธีการที่วางไว้ (มาลี จุฑา. 2542 : 334) วิชาพลศึกษาเป็นวิชาหนึ่งที่บรรจุอยู่ในการศึกษาทุกระดับชั้น อันเนื่องจากวิชาพลศึกษาเป็นวิชาที่มีประโยชน์สำหรับนักเรียนทั้งในปัจจุบันและอนาคต โดยวิชาพลศึกษานั้นช่วยให้ผู้เรียนได้มีการพัฒนาการในด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา (วรศักดิ์ เพียรชอบ. 2527 : 8) ในการเรียนรู้พลศึกษา ผู้เรียนจะได้รับโอกาสให้เข้าร่วมในกิจกรรมทางกายและกีฬาทั้งประเภทบุคคลและประเภททีมอย่างหลากหลายทั้งของไทยและของสากล กิจกรรมทางกายและกีฬาต่างๆ ช่วยให้ผู้เรียนได้เกิดสัมฤทธิ์ผลตามศักยภาพด้านความเจริญเติบโต และพัฒนาการทางกาย ได้ปรับปรุงสุขภาพและสมรรถภาพทางกาย เกิดการพัฒนาทักษะกลไกอย่างเต็มที่ ได้เรียนรู้ถึงความสำคัญของการฝึกฝนตนเองตามกฎ กติกา ระเบียบและหลักทางวิทยาศาสตร์ ได้แข่งขันและได้ทำงานร่วมกันเป็นทีม ได้รับประสบการณ์จากการลงมือปฏิบัติด้วยตนเองโดยตรง ตามความถนัด และความสนใจ ได้ค้นหาความพึงพอใจในการเข้าร่วมกิจกรรมทางกาย กีฬา กิจกรรมนันทนาการ และกิจกรรมสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายและรักการออกกำลังกาย (กระทรวงศึกษาธิการ. 2544 : 2) วิชาพลศึกษาจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยปลูกฝังจิตสำนึกในการออกกำลังกายของมนุษย์ได้ เทพประสิทธิ์ กุลธวัชวิชัย 2533 : 14) กล่าวว่าการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนเป็นการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ต่างๆ ทางด้านพลศึกษา ตลอดจนปลูกฝังความคิดที่ดีต่อการออกกำลังกายในลักษณะต่างๆ เพื่อให้ร่างกายของตนเองแข็งแรงสมบูรณ์

นักเรียนในช่วงชั้นที่ 3 ถือว่าเป็นช่วงสุดท้ายของการศึกษาภาคบังคับ ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้สำรวจความสามารถ ความถนัด ความสนใจของตนเองและพัฒนาบุคลิกส่วนตนพัฒนาความสามารถเพื่อมาเสริมสร้างส่วนตนและชุมชน การจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 จึงต้องเน้นถึงการพัฒนาร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ สังคม และเป็นสิ่งสำคัญจะต้องมีการสร้างแรงจูงใจในทางบวกให้ผู้เรียนอยากที่จะเรียนรู้ในวิชาพลศึกษา ให้มีนิสัยรักในการเล่นกีฬาหรือออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ เพื่อความสนุกสนาน และการพักผ่อนหย่อนใจ เพราะการศึกษาในระดับ

มัธยมศึกษาตอนต้นเป็นการศึกษาที่เน้นให้ผู้เรียนพัฒนาคุณภาพชีวิตและการศึกษาต่อ ให้สามารถเลือกแนวทางที่จะทำประโยชน์ให้กับสังคม ตามบทบาทและหน้าที่ของตนในฐานะเป็นพลเมืองดี ตามระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข โดยให้ผู้เรียนมีความรู้และทักษะมากเพียงพอที่จะเลือกและตัดสินใจประกอบสัมมาชีพและทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ มีนิสัยในการปรับปรุงงานตนเองและสังคม เสริมสร้างอนามัยชุมชนและครองชีวิตโดยคำนึงถึงประโยชน์ต่อสังคม (กระทรวงศึกษาธิการ. 2544 : 1) ดังนั้นในการจัดการเรียนการสอนจึงควรจัดให้ตอบสนองต่อความสนใจและความต้องการของผู้เรียน เพื่อให้นักเรียนได้ประโยชน์จากการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาให้มากที่สุด

การเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาชั้นนั้น เป็นนักเรียนช่วงอายุ โดยเฉลี่ยประมาณ 12 – 18 ปี มีความแคล่วคล่อง ว่องไว มีพลังและชอบการผจญภัย เหมาะที่จะปลูกฝังจิตสำนึกในการออกกำลังกายให้เป็นผู้ใหญ่ที่ดีในอนาคต ในการจัดหลักสูตรพลศึกษาให้มีกิจกรรมเกี่ยวกับเรื่องสุขภาพ ทักษะกลไก สังคมและวัฒนธรรม ต้องคำนึงถึงพัฒนาการของนักเรียนเป็นสิ่งสำคัญ ซึ่งนักเรียนชายและหญิงมีความสามารถที่จะเรียนรู้กิจกรรมพลศึกษาที่เหมาะสมตามช่วงอายุ เพื่อให้นักเรียนมีความมานะพยายาม กระตือรือร้นและมีความสนใจกับกิจกรรมของวิชาพลศึกษาอย่างแท้จริง รวมทั้งกิจกรรมการเสริมสร้างสภาพทางร่างกายเป็นประจำ และนักเรียนจะปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ด้วยความสนุกและมีคุณภาพ นอกจากการจัดหลักสูตรการเรียนการสอนให้ เป็นไปตามพัฒนาการของนักเรียนและควรคำนึงถึงความต้องการของนักเรียน สรุปคือ สนองตอบต่อด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม (วาสนา คุณาภิสิตฺธิ. 2541 : 73)

เนื่องจากโรงเรียนสาธิตมีการจัดการเรียนการสอนที่แตกต่างจากโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่ การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 จากเหตุผลดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนสาระพลศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขต กรุงเทพมหานครและโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 ปีการศึกษา 2553 เพื่อจะได้ทราบว่านักเรียนมีความคิดเห็นอย่างไรกับการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา แล้วก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาเพื่อจะได้เป็นไปตามความสนใจ และความต้องการของผู้เรียนได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม และได้รู้ถึงความบกพร่องเพื่อจะได้นำไปปรับปรุงการจัดการเรียนรู้วิชา พลศึกษาให้มีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียนมากที่สุด

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรัฐสภาระพศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร และโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 ปีการศึกษา 2553

2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรัฐสภาระพศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร และโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 ปีการศึกษา 2553 จำแนกตามตัวแปร เพศ ระดับชั้น และ สังกัดของโรงเรียน

ความสำคัญของการวิจัย

ผลของการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ทำให้ทราบความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรัฐสภาระพศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร และโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 ปีการศึกษา 2553 เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุง ส่งเสริมและพัฒนาการเรียนการสอนวิชาพศึกษา ให้เป็นประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน และเป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอน ผู้บริหารสถานศึกษานำไปพิจารณาในการจัดกระบวนการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และเป็นแนวทางการวิจัยสำหรับผู้สนใจต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ได้แก่ นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ที่เรียนวิชาพศึกษา ในโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร มี 8 โรงเรียน มีจำนวนนักเรียน 6,192 คน ชาย 2,985 คน หญิง 3,207 คน และโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 ปีการศึกษา 2553 มี 67 โรงเรียน มีจำนวนนักเรียน 76,464 คน ชาย 39,320 คน หญิง 37,144 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ได้แก่ นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ที่เรียนวิชาพศึกษา โรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยใช้วิธีการ

สุ่มตัวอย่างแบบง่ายโดยการจับสลากโรงเรียนสาธิตในเขตกรุงเทพมหานคร ได้จำนวน 3 โรงเรียน จากจำนวนทั้งหมด 8 โรงเรียน และโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1 ได้จำนวน 3 โรงเรียน จากจำนวนทั้งหมด 67 โรงเรียน (โรงเรียนสาธิต จำนวน 3 โรงเรียน และโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร จำนวน 3 โรงเรียน) มีจำนวน 7,310 คน แบ่งเป็น นักเรียนชาย 3,635 คน และนักเรียนหญิง 3,675 คน

จากการประมาณขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของ เครจซี่และมอร์แกน (เทเวศร์ พิริยะพูนท์. 2545 : 128; อ้างอิงจาก Krejcie ;& Morgan.) ได้จำนวน 364 คน ซึ่งผู้วิจัยกำหนดเป็น 432 คน เป็นชาย 216 คน หญิง 216 คน และใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Random Sampling)

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรต้น ได้แก่

1. เพศ จำแนกเป็น

1.1 เพศชาย

1.2 เพศหญิง

2. ระดับชั้น จำแนกเป็น

2.1 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

2.2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

2.3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

3. โรงเรียน จำแนกเป็น

3.1 โรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขต กรุงเทพมหานคร

3.2 โรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1

ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ตามหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร และโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1 ปีการศึกษา 2553

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **ความคิดเห็น** หมายถึง ความเชื่อในการตัดสินใจเกี่ยวกับความรู้สึกและเหตุผลของแต่ละบุคคล ว่ามีความเห็นอย่างไร โดยขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมที่ได้รับ

2. **การจัดการเรียนรู้** หมายถึง พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 22 กำหนดแนวทางในการจัดการศึกษาไว้ว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด ฉะนั้น ครู ผู้สอน และผู้จัดการศึกษาจะต้องเปลี่ยนแปลงบทบาทจากการเป็นผู้ชี้แนะ ผู้ถ่ายทอดความรู้ไปเป็นผู้ช่วยเหลือส่งเสริมและสนับสนุนผู้เรียนในการแสวงหาความรู้จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ และให้ข้อมูลที่ถูกต้องแก่ผู้เรียน เพื่อนำข้อมูลเหล่านั้นไปใช้สร้างสรรค์ความรู้ของตน

3. **สาระพลศึกษา** หมายถึง กิจกรรมการออกกำลังกายหรือการเล่นกีฬาที่เป็นสื่อของการเรียน โดยให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมพลศึกษาต่างๆ เพื่อเข้าใจ มีทักษะในการเคลื่อนไหว กิจกรรมทางกาย การเล่นเกมและกีฬา รักการออกกำลังกาย การเล่นเกม และการเล่นกีฬา ปฏิบัติกิจกรรมอย่างสม่ำเสมอ มีวินัย เคารพสิทธิ กฎ กติกา มีน้ำใจนักกีฬา มีจิตวิญญาณในการแข่งขัน และชื่นชมสุนทรีย์ภาพของการกีฬา และเห็นคุณค่าและมีทักษะในการสร้างเสริมสุขภาพ การดำรงสุขภาพการป้องกันโรค และสร้างเสริมสมรรถภาพเพื่อสุขภาพ

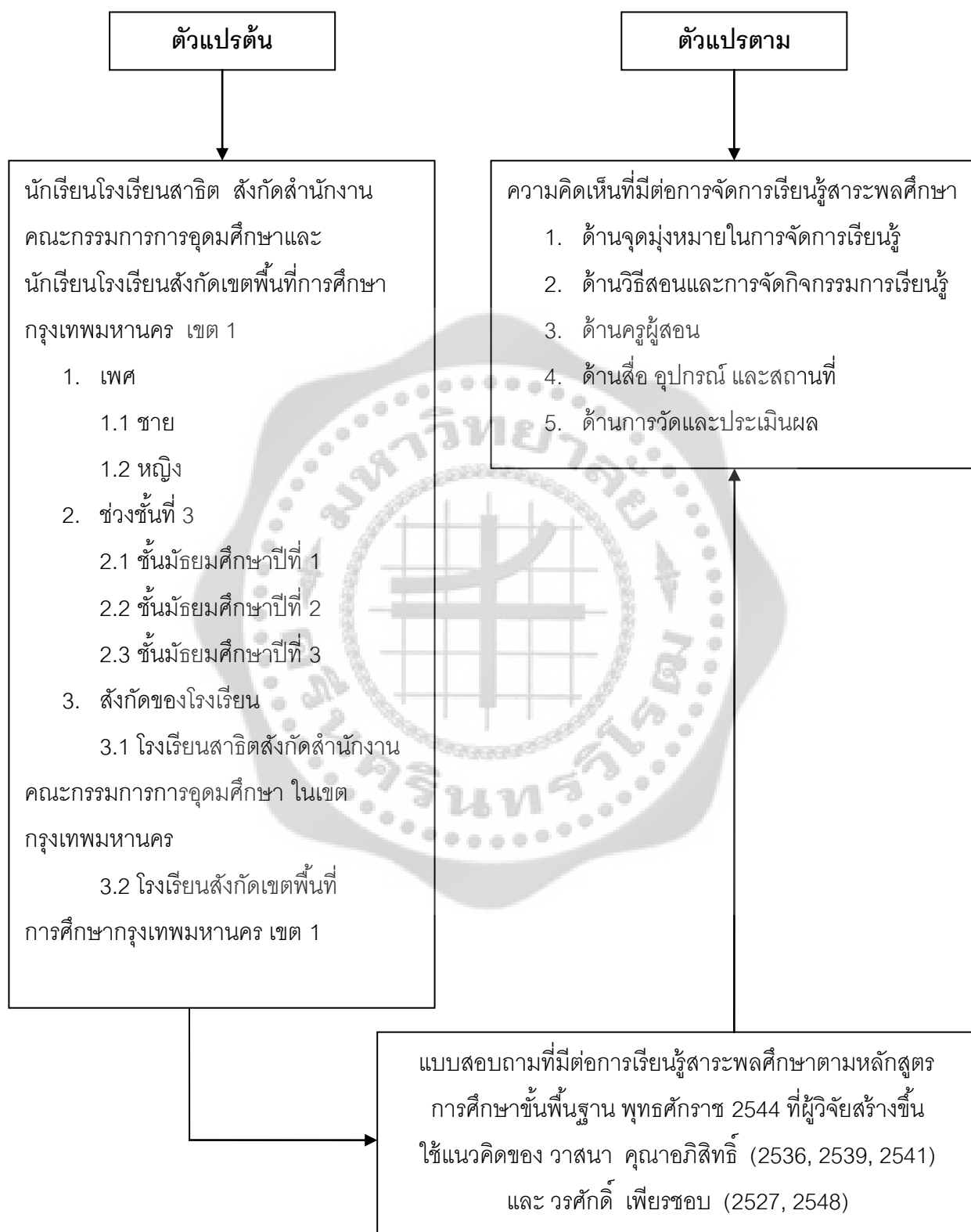
4. **นักเรียน** หมายถึง นักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่ศึกษาอยู่ช่วงชั้นที่ 3 ในโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร และโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 ปีการศึกษา 2553

5. **ครูพลศึกษา** หมายถึง ครูที่สอนกิจกรรมการออกกำลังกายหรือกีฬาประเภทต่างๆ เป็นสื่อกลางให้กับนักเรียนและให้นักเรียนมีส่วนร่วม เพื่อให้ให้นักเรียนได้มีพัฒนาการด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม

6. **โรงเรียนสาธิต** หมายถึง โรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร

7. **โรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร** หมายถึง โรงเรียนที่อยู่ในเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1

กรอบแนวคิดในการทำวิจัย

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

สมมติฐานในการวิจัย

1. นักเรียนชายและนักเรียนหญิงในโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร และโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 ปีการศึกษา 2553 มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาแตกต่างกัน
2. นักเรียนแต่ละช่วงชั้นในโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร และโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 ปีการศึกษา 2553 มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาแตกต่างกัน
3. นักเรียนโรงเรียนสาธิตสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร และโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 ปีการศึกษา 2553 มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาแตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็น
 - 1.1 ความหมายของความคิดเห็น
 - 1.2 องค์ประกอบของความคิดเห็น
 - 1.3 การเกิดความคิดเห็น
 - 1.4 ประเภทของความคิดเห็น
 - 1.5 การวัดความคิดเห็น
 - 1.6 ความสำคัญของความคิดเห็น
2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้
 - 2.1 ทฤษฎีการเรียนรู้
 - 2.2 ความหมายของการเรียนรู้
 - 2.3 องค์ประกอบของการเรียนรู้
3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับวิชาพลศึกษา
 - 3.1 ความหมายและความสำคัญของวิชาพลศึกษา
 - 3.2 จุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษา
 - 3.3 วิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาพลศึกษา
 - 3.4 สื่อ อุปกรณ์และสถานที่ในการเรียนวิชาพลศึกษา
 - 3.5 การวัดและประเมินผลทางพลศึกษา
4. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544
 - 4.1 โครงสร้างหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544
 - 4.2 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 5.1 งานวิจัยในต่างประเทศ
 - 5.2 งานวิจัยในประเทศ

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็น

1.1 ความหมายของความคิดเห็น

พจนานุกรมศัพท์สังคมวิทยาอังกฤษ –ไทย ฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2532 : 246) ให้ความหมายของความคิดเห็นว่าเป็นข้อพิจารณาความจริงจากการใช้ปัญญา ความคิดเห็นประกอบถึงแม้จะไม่ได้หลักฐานพิสูจน์ยืนยันได้เสมอไป และความหมายในพจนานุกรมฉบับภาษาอังกฤษ (Webster. 1998 : 950) ความคิดเห็นหมายถึง ความเชื่อที่ไม่ได้ตั้งอยู่บนความรู้สึกในใจของบุคคลใดบุคคลหนึ่งที่พิจารณา ตัดสินใจ เพื่อการประเมินค่าของสิ่งต่างๆ ได้มีผู้ให้ความหมายของความคิดเห็นไว้หลายประการ พอที่จะนำเสนอได้ดังนี้

อนันต์ ชันทรราช (2535 : 5) กล่าวว่า ความคิดเห็นหมายถึงการแสดงออกด้านความรู้สึกของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งด้านการพูด การเขียน โดยมีพื้นฐานความรู้เดิมเกี่ยวกับความต้องการ ประสพการณ์ที่บุคคลได้รับ ตลอดจนสภาพแวดล้อมของบุคคลนั้นเป็นพื้นฐานในการแสดงความคิดเห็นเพื่อขอรับการสนับสนุน ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกถึงเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะ ความคิดเห็นจะเกี่ยวข้องกับค่านิยมและทัศนคติ โดยต่างที่เป็นเรื่องราวทางจิตชุดหนึ่งๆ ที่เริ่มจากค่านิยม อันเป็นเรื่องราวทางจิตอย่างกว้างๆ และทัศนคติเป็นเรื่องราวทางจิตที่แคบลงไปจนกระทั่งถึงความคิดเห็นซึ่งเป็นเรื่องราวทางจิตที่แคบที่สุด คือเป็นการแสดงออกถึงเรื่องหนึ่งเรื่องใดโดยเฉพาะเท่านั้น

อรทิพย์ ลินะพัฒน์ (2535 : 15) กล่าวว่าเป็นการแสดงออกทางด้านความรู้สึกหรือความเชื่อต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่ง ซึ่งอาจเกิดจากการประเมินผลสิ่งนั้น โดยมีอารมณ์ ประสพการณ์และสภาพแวดล้อมในขณะนั้นเป็นพื้นฐานการแสดงออก ความคิดเห็นนี้อาจเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา

ลาวัญญ์ จักรานุกวัฒน์ (2540 : 9) ได้ให้ความหมายของความคิดเห็นไว้ว่าเป็นการแสดงออกทางด้านความรู้สึกของแต่ละบุคคลในอันที่จะพิจารณาถึงข้อเท็จจริงต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดด้วยการพูด การเขียน โดยอาศัยพื้นฐานความรู้ ประสพการณ์และสภาพแวดล้อมของแต่ละบุคคลเป็นส่วนประกอบในการพิจารณา ซึ่งความคิดเห็นนี้อาจจะมีการเปลี่ยนแปลงได้ถ้าหากมีหลักฐานข้อเท็จจริงปรากฏ

เรืองวิทย์ แสงรัตน (2542 : 2) กล่าวว่า เป็นการแสดงออกทางด้านความรู้สึกที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งด้วยการพูดหรือเขียน โดยอาศัยพื้นฐานความรู้ ประสพการณ์และสภาพแวดล้อม การแสดงความคิดเห็นนี้อาจได้รับการยอมรับหรือการปฏิเสธจากคนอื่น ๆ ได้

จิระวัฒน์ วงศ์สวัสดิวัฒน์ (2542 : 9) กล่าวว่า ความคิดเห็นหมายถึง ความแตกต่างระหว่างทัศนคติกับความเห็น ความแตกต่างที่เห็นได้ชัด คือ ความสามารถสืบเสาะหา

เหตุผลข้อเท็จจริง (Verifiable) สิ่งหนึ่งที่อยากเน้นคือความคิดเห็นเกี่ยวข้องกับ การพิจารณาตัดสิน (Judgement) มากกว่าจะเป็นข้อเท็จจริง

สุชา จันทร์โสม (2546 : 104) กล่าวว่า เราไม่สามารถแยกทัศนคติกับความคิดเห็น ออกจากกันได้ เพราะทัศนคติและความคิดเห็นมีความคล้ายคลึงกันแต่ลักษณะของความคิดเห็นจะไม่ ลึกซึ้งเหมือนทัศนคติ

ศรัณย์ พงษ์รัตนานุกูล (2549 : 9) กล่าวว่า ความคิดเห็นหมายถึง การแสดงออก ทางความคิด ท่าที ความรู้สึกที่มีต่อบุคคลหรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งอันเกิดเป็นผลที่เกิดจากการเรียนรู้หรือ ประสบการณ์ ซึ่งมีลักษณะส่งเสริมคือ พอใจ นิยมชมเชย สนับสนุนและปฏิบัติตามด้วยความเต็มใจ หรือในลักษณะต่อต้านคือ การขัดแย้ง ไม่ร่วมมือ ไม่ปฏิบัติตาม

กาวิณ กาญจนบุระ (2550 : 8) กล่าวว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกทางด้าน ความรู้สึกของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งด้วยการพูด การเขียน โดยมีพื้นฐานความรู้เดิม ประสบการณ์ และอารมณ์เป็นส่วนประกอบในความคิดเห็น ซึ่งความเชื่อและความคิดเห็นนี้จะนำไปสู่การคาดคะเน หรือการแปรผลในพฤติกรรมต่างๆ ที่เกิดขึ้นและผลการแสดงออกของความคิดเห็นนั้นบุคคลอื่นอาจจะ เห็นด้วยหรือไม่ก็ได้

ฮิลการ์ต (Hilgard. 1962 : 626) กล่าวว่า ความคิดเห็นคือ การพิจารณาตัดสินใจ หรือความเชื่อที่นำไปสู่การคาดคะเนหรือการแปรผลในพฤติกรรมหรือเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้น

โคลาซา (Kolasa. 1969 : 46) ให้ความหมายว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออก ของแต่ละบุคคลในการที่จะพิจารณาข้อเท็จจริงอย่างไรอย่างหนึ่ง หรือเป็นการประเมินผลสิ่งใดสิ่งหนึ่ง จากสถานการณ์แวดล้อมต่างๆ หรือเป็นการตอบสนองสิ่งเร้าที่ต้องถูกจำกัด แต่เป็นสิ่งเร้าที่ได้รับ อิทธิพลมาจากความคิดโน้มเอียง

กัวลอลนิก (Guralnik. 1976 : 46) ให้คำจำกัดความไว้ 4 ข้อ ได้แก่

1. เป็นความเชื่อที่ไม่สามารถยืนยันได้อย่างแน่นอนว่าเป็นความรู้สึกที่ แท้จริงแต่เป็น สิ่งที่ถูกตั้งและมีเหตุผล หรือความน่าจะเป็นของความคิดเห็นเฉพาะบุคคลในการ ตัดสินใจ
2. การประเมินผล หรือความรู้สึกหรือการประมาณค่าเกี่ยวกับคุณลักษณะ คุณค่าของบุคคลหรือสิ่งต่างๆ
3. รูปแบบการตัดสินใจของผู้เชี่ยวชาญเนื้อหาสาระ ซึ่งการให้ความเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญเป็นสิ่งที่ต้องการ

4. หลักเกณฑ์ในการใช้ถ้อยคำโดยมีการตัดสินใจ หรือพิจารณาตัดสินใจ ต่างๆ โดยมีหลักเกณฑ์สนับสนุนในแต่ละกรณี

เซฟเวอร์ (Shaver. 1977 : 168) กล่าวว่า ความคิดเห็นหมายถึง จิตลักษณะ ประเภทหนึ่งที่มีความโน้มเอียงหรือความรู้สึกที่ตอบสนองไปในทางที่ชอบหรือไม่ชอบต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

เบสท์ (Best. 1977 : 169) กล่าวว่า ความคิดเห็นคือ การแสดงออกในด้านความเชื่อและความรู้สึกแต่ละบุคคล โดยการพูดที่นำไปสู่การคาดคะเน หรือการแปลผลในพฤติกรรมหรือเหตุการณ์

เว็บสเตอร์ (Webster. 1983 : 203) กล่าวว่า ความคิดเห็นหมายถึง ความเชื่อ ที่ไม่ได้ตั้งอยู่บนความแน่นอน หรือความรู้อันแท้จริง แต่จะตั้งอยู่ในจิตใจ ความเห็นและการลงความเห็นของแต่ละบุคคลที่น่าจะเป็นจริงหรือน่าจะตรงตามที่คิดไว้

จากความหมายที่กล่าวมาพอจะสรุปได้ว่า ความคิดเห็นหมายถึง ความเชื่อในการตัดสินใจเกี่ยวกับความรู้สึกและเหตุผลของแต่ละบุคคล ว่ามีความเห็นอย่างไร โดยขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมที่ได้รับ

1.2 องค์ประกอบของความคิดเห็น

ไทรแอนดิส (Triandis. 1971 : 2-3) กล่าวว่า องค์ประกอบของความคิดเห็นสามารถแบ่งได้ ดังนี้

1. องค์ประกอบด้านความรู้ ได้แก่ ความรู้ ความคิดที่บุคคลมีต่อสิ่งเร้า ซึ่งอาจจะ เป็นบุคคลหรือสถานการณ์ใดๆ ความรู้ ความคิด ดังกล่าวจะเป็นส่วนกำหนดทิศทางของความคิดเห็น ของบุคคล กล่าวคือ ถ้าบุคคลมีความรู้และการติดต่อกับสิ่งเร้าครบถ้วนแล้ว บุคคลจะมีความคิดเห็น ต่อสิ่งเร้าในทางบวก
2. องค์ประกอบด้านความรู้สึก ได้แก่ อารมณ์ หรือความรู้สึกต่อบุคคลต่อสิ่งเร้า อย่างใดอย่างหนึ่ง ความรู้สึกดังกล่าวจะกำหนดทิศทางความคิดเห็นคือ ถ้ามีความรู้สึกดี บุคคลจะมีความคิดเห็นทางบวกต่อสิ่งนั้น แต่ถ้ามีความรู้สึกไม่ดีต่อสิ่งนั้นบุคคลจะมีความคิดเห็นในทางลบ
3. องค์ประกอบด้านพฤติกรรม ได้แก่ พฤติกรรมของบุคคลที่แสดงออกต่อสิ่งเร้า อย่างใดอย่างหนึ่ง พฤติกรรมดังกล่าวจะแสดงความคิดเห็นของบุคคลคือ ถ้าแสดงออกอย่างชัดเจน แสดงว่ามีความคิดเห็นเป็นบวกเป็นลบแน่นอน

1.3 การเกิดความคิดเห็น

ธีระพร อูวรรณโณ (2535 : 51-54) กล่าวว่า ความคิดเห็นเกิดขึ้นจากอิทธิพลต่างๆ ดังนี้

1. อิทธิพลจากพ่อแม่ เป็นแหล่งอิทธิพลสูงสุด โดยเฉพาะในวัยเด็ก ซึ่งจะพัฒนา ค่านิยม ความเชื่อ และความรู้สึกนึกคิดขึ้นมาในกรอบของครอบครัวที่มีพ่อแม่เป็นผู้มีอำนาจให้คุณ เมื่อทำความดี และมีอำนาจให้โทษเมื่อทำสิ่งที่ไม่ดี หรือสิ่งที่คุณแม่ไม่เห็นด้วย

2. อิทธิพลจากกลุ่มต่างๆ ในสถานศึกษา เช่น ครูและเพื่อนก็มีอิทธิพลต่อความคิดเห็น

3. อิทธิพลจากประสบการณ์ส่วนตัว นักจิตวิทยาสกุลจิตวิเคราะห์เน้นเรื่อง ประสบการณ์ในวัยเด็กว่ามีอิทธิพลต่อการพัฒนาของบุคคล รวมทั้งพัฒนาความคิดเห็นของบุคคล ด้วย โดยเฉพาะประสบการณ์ที่รุนแรงหรือกระทบกระเทือนใจบุคคลนั้นได้นาน

4. อิทธิพลจากสื่อมวลชน เช่น การโฆษณา ประชาสัมพันธ์ต่างๆ ที่พยายาม เปลี่ยนความคิดของคนให้หันไปนิยมผลิตภัณฑ์ต่างๆ

ทรงศักดิ์ ดีจริงตระกูล (2546 : 19-20) กล่าวว่า ความคิดเห็นเกิดจากการเรียนรู้ ประสบการณ์ของบุคคล ออลพอร์ต ได้ให้ความหมายไว้ว่า ความคิดเห็นที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งของคน เกิดขึ้นได้ตามเงื่อนไข 4 ด้านคือ

1. การเลียนแบบ การถ่ายทอดความคิดเห็นของบางคนได้มาจากการเลียนแบบ ความคิดเห็นของคนอื่นที่ตนพอใจ เช่น พ่อ แม่ ครู พี่น้อง และคนอื่นๆ

2. อิทธิพลของกลุ่มสังคม คนย่อมมีความคิดเห็นคล้ายคลึงตามกลุ่มสังคมที่ตนอาศัย อยู่ตามสภาพแวดล้อม เช่น ความคิดเห็นต่อศาสนา สถาบันต่างๆ

3. กระบวนการเรียนรู้ที่ได้จากการเพิ่มพูนและการบูรณาการของการตอบสนอง แนวความคิดต่างๆ เช่น ความคิดเห็นจากครอบครัว โรงเรียน ครู การเรียนการสอนอื่นๆ

4. ประสบการณ์ส่วนตัวขึ้นอยู่กับความแตกต่างของบุคคล ซึ่งมีประสบการณ์ที่ แตกต่างกันไป นอกจากประสบการณ์ของคนจะสะสมเรื่อยๆ แล้ว ยังทำให้มีรูปแบบเป็นของตัวเอง ความคิดเห็นบางอย่างจึงเป็นเรื่องเฉพาะของแต่ละบุคคลแล้วพัฒนาการเป็นตัวของตัวเองมากขึ้น

ฟอสเตอร์ (Foster. 1992 : 88) สรุปว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดความคิดเห็นว่าเกิด จาก 5 ปัจจัย คือ

1. ประสบการณ์ที่บุคคลมีต่อสิ่งของ บุคคล หมู่คณะเรื่องราวหรือสถานการณ์ ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในตัวบุคคลจากการได้พบเห็น ความคุ้นเคยอันถือได้ว่าเป็นประสบการณ์ตรงและการได้ยิน ได้ฟัง ได้เห็นรูปถ่าย หรืออ่านจากหนังสือโดยไม่ได้พบของจริง ซึ่งถือได้ว่าเป็นประสบการณ์ ทางอ้อม

2. ระบบค่านิยม และการตัดสินใจค่านิยมอันเนื่องมาจากกลุ่มชน เนื่องจากชนแต่ละกลุ่มต่างมีแบบแผน ธรรมเนียมปฏิบัติ วิถีชีวิต ตลอดจนค่านิยมเฉพาะตน เป็นเหตุให้คนต่างกลุ่มอาจมีความคิดเห็นในเรื่องเดียวกันแตกต่างกันได้

3. อิทธิพลของการเลี้ยงดู หรือจากตัวผู้ปกครอง โดยแนวทางการเลี้ยงดูภายในครอบครัว ซึ่งถือเป็นการขัดเกลาทางสังคมขั้นพื้นฐาน เนื่องจากผู้ปกครองในฐานะผู้ใกล้ชิดและเป็นผู้อบรม สั่งสอน ปลูกฝัง ตลอดจนหล่อหลอมและถ่ายทอดพฤติกรรม ตลอดจนความคิดเห็นผ่านการเลี้ยงดูทั้งโดยตั้งใจและไม่ตั้งใจ

4. ทักษะและความคิดเห็นของกลุ่ม เป็นผลสืบเนื่องจากเมื่อเวลาที่บุคคลเจริญเติบโตย่อมจะต้องมีกลุ่มและสังคม ดังนั้นความคิดเห็นของกลุ่มเพื่อน กลุ่มอ้างอิง หรือการอบรมสั่งสอนของทางโรงเรียน สถาบันการศึกษา ตลอดจนสถานที่ทำงาน จึงเข้ามามีอิทธิพลต่อการกำหนดกรอบแนวคิด มุมมองอันเป็นรากฐานนำบุคคลให้มีความคิดเห็นเหมือนกันหรือแตกต่างกันไป

5. สื่อมวลชนเป็นสถาบันหนึ่งที่เข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันของมนุษย์ ความสามารถในการเข้าถึงมวลชนได้ในระดับที่กว้างและครอบคลุมส่งผลให้สื่อมวลชนเข้ามามีส่วนกำหนดหล่อหลอมความคิดเห็นในเรื่องหนึ่งเรื่องใดตลอดจนชี้นำความคิดเห็นแก่สังคมได้

1.4 ประเภทของความคิดเห็น

รามเมอร์ (Rammer. 1996 : 47) ได้จำแนกความคิดเห็นออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. ความคิดเห็นแบบสุดขั้ว (Extreme Opinion) เป็นความคิดเห็นที่เกิดจากการเรี่ยรัง และประสบการณ์ ซึ่งอาจจำแนกเป็นทิศทางได้ 2 แบบ คือ ทิศทางบวกสุดได้แก่ ความรักจนหลง และทิศทางลบสุดได้แก่ ความรังเกียจ โดยความคิดเห็นในลักษณะนี้รุนแรงเปลี่ยนแปลงยาก

2. ความคิดเห็นจากความรู้ความเข้าใจ (Cognitive Contents) การมีความคิดเห็นต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดขึ้นอยู่กับความรู้ความเข้าใจต่อสิ่งนั้น เช่น ความรู้ความเข้าใจในทางที่ดีได้แก่ ชอบ ยอมรับ เห็นด้วย ส่วนความรู้ความเข้าใจในทางที่ไม่ดีได้แก่ ไม่ชอบ รังเกียจ ไม่เห็นด้วย เป็นต้น

1.5 การวัดความคิดเห็น

ไพศาล หวังพานิช (2530 : 152) กล่าวว่า การวัดความคิดเห็น หรือเจตคติต้องยอมรับข้อตกลงเบื้องต้น ดังนี้

1. เจตคติมีลักษณะคงเส้นคงวาอยู่ในช่วงเวลาหนึ่ง นั่นคือ ความรู้สึกนึกคิดของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งไม่ได้เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา จะมีช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งที่มีความรู้สึกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่สามารถวัดได้

2. เจตคติของบุคคลไม่สามารถวัดและสังเกตได้โดยตรง การวัดจะเป็นการวัดทางอ้อม โดยวัดจากแนวโน้มที่บุคคลจะแสดงออกหรือประพฤติปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ

3. เจตคตินอกจากจะแสดงออกในรูปของความรู้สึกนึกคิด เช่น การสนับสนุนหรือคัดค้านยังมีขนาดหรือปริมาณของความรู้สึกด้วย ดังนั้นในการวัดทัศนคตินอกจากจะทำให้ทราบทิศทางแล้วยังสามารถบอกระดับความมากน้อยได้ด้วย

เพ็ญพร เพชรสุขศิริ (2531 : 3) กล่าวถึงการวัดทัศนคติและความคิดเห็นว่ามีอยู่หลายวิธีที่แพร่หลายมี 4 วิธี ดังนี้

1. วิธีของเทอร์สโตน (Thurstone's Method) เป็นวิธีการสร้างมาตราวัดออกเป็นปริมาตรแล้วเปรียบเทียบตำแหน่งของความคิดเห็น หรือทัศนคติไปในทางเดียวกัน และเสมือนว่าเป็นช่วงที่มีช่วงห่างเท่ากัน

2. วิธีของกัตต์แมน (Guttman's Scale) เป็นวิธีวัดทัศนคติหรือความคิดเห็นในแนวเดียวกันและสามารถจัดอันดับของทัศนคติสูง-ต่ำ แบบเปรียบเทียบกันและกันได้จากอันดับต่ำสุดถึงสูงสุดและแสดงถึงการสะสมของข้อความความคิดเห็น

3. วิธีการจำแนกแบบ เอสดี สเกล (Semantic Differential Scale: S-D Scale) เป็นวิธีการวัดทัศนคติหรือความคิดเห็นโดยอาศัยคู่คำศัพท์ที่มีความหมายตรงกันข้าม เช่น ดี-เลว ชัยชนะ-พ่ายแพ้ เป็นต้น

4. วัดแบบลิเคิร์ต (Likert's Method) เป็นวิธีสร้างมาตราวัดทัศนคติที่นิยมแพร่หลาย เพราะเป็นวิธีสร้างมาตราวัดที่ง่าย ประหยัดเวลา ผู้ตอบสามารถแสดงทัศนคติในทางชอบ ไม่ชอบ โดยยึดอันดับความชอบหรือไม่ชอบซึ่งอาจมีคำตอบให้เลือก 5 หรือ 4 คำตอบ และให้ลงคะแนน 5 4 3 2 1 หรือ +2 +1 0 -1 -2 ตามลำดับ

สรุปได้ว่า การใช้แบบสอบถามและการสัมภาษณ์ เป็นการวัดความคิดเห็นที่นิยมใช้เพื่อการวิจัย ซึ่งจะต้องชี้แจงจุดประสงค์ให้ละเอียด โดยคะแนนที่ได้จะแสดงจำนวนร้อยละของคำตอบในแต่ละข้อ ทำให้สามารถทราบได้ว่ามีความคิดเห็นต่อเรื่องนั้นเป็นอย่างไร

1.6 ความสำคัญของความคิดเห็น

การสำรวจความคิดเห็น เป็นการศึกษารู้สึกของคนที่ต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง แต่ละคนจะแสดงความเชื่อ และความรู้สึกใดๆ ออกมาโดยการพูดหรือเขียน การสำรวจความคิดเห็นจะเป็นประโยชน์ต่อการบริหารงาน การกำหนดนโยบาย แผนงาน โครงการต่างๆ หรือการเปลี่ยนแปลงระบบการดำเนินงาน รวมทั้งการฝึกหัดการดำเนินงานด้วย เพราะจะทำให้การดำเนินงานต่างๆ บรรลุ

ตามวัตถุประสงค์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และความพอใจของผู้ร่วมงาน (ลาวัวณย์ จักรานูวัฒน์. 2540 : 9; อ้างอิงจาก Feldman. 1971 : 53)

2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้

2.1 ทฤษฎีการเรียนรู้

การเรียนรู้ตามทฤษฎีของ Bloom (Bloom's Taxonomy) Bloom ได้แบ่งการเรียนรู้เป็น 6 ระดับ

1. ความรู้ที่เกิดจากความจำ (knowledge) ซึ่งเป็นระดับล่างสุด
2. ความเข้าใจ (Comprehend)
3. การประยุกต์ (Application)
4. การวิเคราะห์ (Analysis) สามารถแก้ปัญหา ตรวจสอบได้
5. การสังเคราะห์ (Synthesis) สามารถนำส่วนต่างๆ มาประกอบเป็นรูปแบบใหม่ ได้ให้แตกต่างจากรูปเดิม เน้นโครงสร้างใหม่
6. การประเมินค่า (Evaluation) วัดได้ และตัดสินได้ว่าอะไรถูกหรือผิด ประกอบการ ตัดสินใจบนพื้นฐานของเหตุผลและเกณฑ์ที่แน่ชัด

การเรียนรู้ตามทฤษฎีของเมเยอร์ (Mayer)

ในการออกแบบสื่อการเรียนการสอน การวิเคราะห์ความจำเป็นเป็นสิ่งสำคัญ และตามด้วยจุดประสงค์ของการเรียน โดยแบ่งออกเป็นย่อยๆ 3 ส่วนด้วยกัน

1. พฤติกรรม ควรชี้ชัดและสังเกตได้
2. เงื่อนไข พฤติกรรมสำเร็จได้ควรมีเงื่อนไขในการช่วยเหลือ
3. มาตรฐาน พฤติกรรมที่ได้นั้นสามารถอยู่ในเกณฑ์ที่กำหนด

การเรียนรู้ตามทฤษฎีของบรูเนอร์ (Bruner)

1. ความรู้ถูกสร้างหรือหล่อหลอมโดยประสบการณ์
2. ผู้เรียนมีบทบาทรับผิดชอบในการเรียน
3. ผู้เรียนเป็นผู้สร้างความหมายขึ้นมาจากแง่มุมต่างๆ
4. ผู้เรียนอยู่ในสภาพแวดล้อมที่เป็นจริง
5. ผู้เรียนเลือกเนื้อหาและกิจกรรมเอง
6. เนื้อหาควรถูกสร้างในภาพรวม

การเรียนรู้ตามทฤษฎีของไทเลอร์ (Tylor)

1. ความต่อเนื่อง (continuity) หมายถึง ในวิชาทักษะ ต้องเปิดโอกาสให้มีการฝึกทักษะในกิจกรรมและประสบการณ์บ่อยๆ และต่อเนื่องกัน
2. การจัดช่วงลำดับ (sequence) หมายถึง การจัดสิ่งที่มีความง่ายไปสู่สิ่งที่มีความยาก ดังนั้นการจัดกิจกรรมและประสบการณ์ ให้มีการเรียงลำดับก่อนหลัง เพื่อให้ได้เรียนเนื้อหาที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้น
3. บูรณาการ (integration) หมายถึง การจัดประสบการณ์จึงควรเป็นในลักษณะที่ช่วยให้ผู้เรียนได้เพิ่มพูนความคิดเห็นและได้แสดงพฤติกรรมที่สอดคล้องกัน เนื้อหาที่เรียนเป็นการเพิ่มความสามารถทั้งหมดของผู้เรียนที่จะได้ใช้ประสบการณ์ได้ในสถานการณ์ต่างๆ กัน ประสบการณ์การเรียนรู้จึงเป็นแบบแผน
4. ปฏิสัมพันธ์ (interaction) ระหว่างผู้เรียนกับสถานการณ์ที่แวดล้อม

ทฤษฎีการเรียนรู้ 8 ขั้น ของกาเย่ (Gagne)

1. การจูงใจ (Motivation Phase) การคาดหวังของผู้เรียนเป็นแรงจูงใจในการเรียนรู้
2. การรับรู้ตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ (Apprehending Phase) ผู้เรียนจะรับรู้สิ่งที่สอดคล้องกับความตั้งใจ
3. การปรุงแต่งสิ่งที่รับรู้ไว้เป็นความจำ (Acquisition Phase) เพื่อให้เกิดความจำระยะสั้นและระยะยาว
4. ความสามารถในการจำ (Retention Phase)
5. ความสามารถในการระลึกถึงสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปแล้ว (Recall Phase)
6. การนำไปประยุกต์ใช้กับสิ่งที่เรียนรู้ไปแล้ว (Generalization Phase)
7. การแสดงออกพฤติกรรมที่เรียนรู้ (Performance Phase)
8. การแสดงผลการเรียนรู้กลับไปยังผู้เรียน (Feedback Phase) ผู้เรียนได้รับทราบผลเร็วจะทำให้มีผลดีและประสิทธิภาพสูง

องค์ประกอบที่สำคัญที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ จากแนวคิดนักการศึกษา กาเย่ (Gagne) คือ

1. ผู้เรียน (Learner) มีระบบสัมผัสและระบบประสาทในการรับรู้
2. สิ่งเร้า (Stimulus) คือ สถานการณ์ต่างๆ ที่เป็นสิ่งเร้าให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้
3. การตอบสนอง (Response) คือ พฤติกรรมที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้

มาลี จุฑา (2542 : 92) ได้สรุปทฤษฎีการเรียนรู้ บุคคลสำคัญ และการนำผลไปใช้ในการเรียนการสอน ไว้เป็นตารางดังนี้

ตาราง 1 ทฤษฎีการเรียนรู้ บุคคลสำคัญ และการนำผลไปใช้ในการเรียนการสอน

ทฤษฎีการเรียนรู้	บุคคลสำคัญ (Key Persons)	การนำผลไปใช้ ในการเรียนการสอน
1. ทฤษฎีความต่อเนื่อง (Connectionism Theory)	เอ็ดเวิร์ด แอล ธรอนไดค์ (1911)	กฎแห่งการเรียนรู้ กฎแห่งความพร้อม กฎแห่งการฝึกหัด และกฎแห่งผล
2. จิตวิทยาเกสตัลตอล (Gestalt Psychology)	เวอไฮเมอร์ คอฟก้าและ โคห์เลอร์ (1925)	ให้นักเรียนเรียนรู้ด้วยความเข้าใจ อย่างแจ่มแจ้ง
3. ทฤษฎีของทอลแมน (Tolman's Theory)	เอ็ดเวิร์ด ซี. ทอลแมน (1932)	ให้นักเรียนเรียนรู้ด้วยการกระทำ และ ให้กำหนดเป้าหมายในการเรียน
4. ทฤษฎีการวางเงื่อนไข แบบคลาสสิก (Classical Conditioning)	ไอวาน พี. พาฟลอฟ (1936)	ใช้ในการปรับพฤติกรรม และเปลี่ยน เจตคติของนักเรียน
5. ทฤษฎีการวางเงื่อนไข แบบการกระทำ (Operant Conditioning)	บี. เอฟ. สกินเนอร์ (1938)	ใช้ในการเสริมแรง เพื่อการปรับพฤติกรรม และสนับสนุนการเรียนรู้ให้เข้มข้น
6. ทฤษฎีของเลวิน (Lewin's Theory)	เคิร์ท เลวิน (1942)	ใช้ในการเรียนการสอนทักษะให้รู้หลักการ และทดลองปฏิบัติจริง
7. ทฤษฎีของฮัลล์ (Hull's Systematic Behavior Theory)	คลาคว แอล. ฮัลล์ (1943)	ใช้แรงเสริมในการปลูกฝังนิสัยที่ดี
8. ทฤษฎีเชื่อมโยง ของกัทธรี (Guthrie's Contiguity Theory)	เอ็ดเวิร์ด อาร์. กัทธรี (1953)	ให้นักเรียนเรียนรู้ด้วยการกระทำ

การเรียนรู้เป็นกระบวนการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมด้านความรู้ ทักษะ และความรู้สึกรับรู้ อันเนื่องมาจากประสบการณ์ กระบวนการเรียนรู้มีหลายแนวคิด ได้แก่ กาเย่ บรูเนอร์ บลูม ทฤษฎีการเรียนรู้มีหลายทฤษฎี ได้แก่ ทฤษฎีการเรียนรู้แบบต่อเนื่อง ทฤษฎีการเชื่อมโยงของกัทธรี ทฤษฎีการเรียนรู้ของฮัลล์ ทฤษฎีการวางเงื่อนไขแบบคลาสสิก ทฤษฎีการวางเงื่อนไขแบบการกระทำ ทฤษฎีสนาม ทฤษฎีการเรียนรู้ของเลวิน และทฤษฎีการเรียนรู้ของทอลแมน

2.2 ความหมายของการเรียนรู้

สำหรับความหมายของการเรียนรู้ นั้น ได้นักวิชาการให้ความหมายไว้ดังนี้

ไคลน์ (Klein 1991:2) ได้ให้ความหมายของ การเรียนรู้ (Learning) คือ กระบวนการของประสบการณ์ที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอย่างค่อนข้างถาวร ซึ่งการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมนี้ไม่ได้มาจากภาวะชั่วคราว ภาวะ หรือสัจชาตญาณ

คิมเบิลและการ์เมซี (Kimble and Garmezy) กล่าวว่า การเรียนรู้เป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่ค่อนข้างถาวร โดยเป็นผลจากการฝึกฝนเมื่อได้รับการเสริมแรง มิใช่เป็นผลจากการตอบสนองตามธรรมชาติที่เรียกว่า ปฏิกริยาสะท้อน

ฮิลการ์ดและโบเวอร์ (Hilgard and Bower, 1965) กล่าวว่า การเรียนรู้เป็นกระบวนการที่ทำให้พฤติกรรมเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม อันเป็นผลจากการฝึกฝนและประสบการณ์ แต่มิใช่ผลจากการตอบสนองที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ

เพรชชี โรบินสัน และฮอร์ร็อค (Pressey, Robinson and Horrock, 1959) กล่าวว่า การเรียนรู้เป็นกระบวนการที่บุคคลได้พยายามปรับพฤติกรรมของตน เพื่อเข้ากับสภาพแวดล้อมตามสถานการณ์ต่างๆ จนสามารถบรรลุถึงเป้าหมายตามที่แต่ละบุคคลได้ตั้งไว้

เม็ดนิค (Mednick. 1959) กล่าวว่า การเรียนรู้หมายถึง

1. การเรียนรู้ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม
2. การเรียนรู้เป็นผลจากการฝึกฝน
3. การเรียนรู้เป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่ค่อนข้างถาวรจนเป็นนิสัย มิใช่การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมชั่วคราว
4. การเรียนรู้ไม่อาจสังเกตได้โดยตรง แต่ทราบจากการกระทำที่เป็นผลจากการเรียนรู้

มาลี จุฑา (2542 : 55) ได้กล่าวไว้ว่า การเรียนรู้เป็นพื้นฐานของการดำเนินชีวิต ตามแนวคิดของริชาร์ด อาร์ บูทซิน (Richard R. Bootsin. 1986 : 183) มนุษย์มีการเรียนรู้ตั้งแต่วัยแรก

เกิดจนถึงก่อนตาย จึงมีคำกล่าวเสมอว่า “No one old to learn” หรือไม่มีใครที่จะแก่เกินที่จะเรียน การเรียนรู้จะช่วยในการพัฒนาคุณภาพชีวิตได้เป็นอย่างดี

ครอนบาค (Cronbach, 1954) ได้ให้ความหมายของการเรียนรู้ไว้ว่า การเรียนรู้เป็นการแสดงให้เห็นถึงพฤติกรรมที่มีการเปลี่ยนแปลงอันเนื่องมาจากประสบการณ์ที่แต่ละบุคคลได้รับมา

ดังนั้นจึงอาจจะสรุปความหมายของการเรียนรู้ได้ว่า การเรียนรู้เป็นกระบวนการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอันเนื่องมาจากประสบการณ์ที่แต่ละบุคคลได้รับมา ผลของการเรียนรู้จะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมใน 3 ด้าน คือ

1. ความรู้ (Knowledge) เช่น ความคิด ความเข้าใจ และความจำในเนื้อหาสาระต่างๆ เป็นต้น
2. ทักษะ (Skill) เช่น การพูด การกระทำ และการเคลื่อนไหวต่างๆ เป็นต้น
3. ความรู้สึก (Affective) เช่น เจตคติ จริยธรรม และค่านิยม เป็นต้น

2.3 องค์ประกอบของการเรียนรู้

วรรณิ ลิ้มอักษร (2551 : 51) กล่าวว่า การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ต้องมียุทธศาสตร์ประกอบที่สำคัญ 3 ประการ ดังนี้

1. ตัวผู้เรียน (The Learner) ผู้เรียนจัดเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดของการเรียนรู้ การที่ผู้เรียนแต่ละคนสามารถเรียนรู้ได้มากน้อยเพียงใดนั้น ขึ้นอยู่กับความแตกต่างระหว่างบุคคลในด้านต่างๆ ของผู้เรียน เช่น ความแตกต่างระหว่างวัย ความแตกต่างระหว่างเพศ ความแตกต่างทางด้านสติปัญญาและความสามารถ และความแตกต่างของความสนใจ เป็นต้น
2. กระบวนการเรียนรู้ (The Learning Process) หมายถึง การกระทำหรือพฤติกรรมต่างๆ ของผู้เรียนในขณะที่กำลังเรียนเพื่อให้เกิดการเรียนรู้เกิดขึ้น จะโดยการรับสัมผัส การรับรู้ การซักถาม การคิดหาเหตุผลหรือการทดลองก็ได้ การกระทำหรือพฤติกรรมต่างๆ ดังกล่าวจะเป็นพฤติกรรมภายในหรือพฤติกรรมภายนอกได้เช่นกัน
3. สถานการณ์ในการเรียนรู้ (The Learning Situation) หมายถึง สภาพการณ์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับตัวผู้เรียนขณะที่กำลังเรียนรู้ เช่น อุณหภูมิของอากาศ ความเหนื่อยอ่อน ความหิว ความกลัว ความมืด ความสว่าง ความเจ็บ หรือเสียงดัง เป็นต้น สภาพการณ์ดังกล่าวนี้ไม่ได้เกี่ยวข้องโดยตรงกับการเรียนรู้แต่มีผลกระทบต่อผู้เรียนและกระบวนการเรียนเพราะทำให้สมาธิ ความตั้งใจ และความพร้อมในการเรียนของผู้เรียนเปลี่ยนแปลงไปได้

สรุป การเรียนรู้เป็นกระบวนการเรียนรู้ของการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม อันเนื่องมาจากประสบการณ์ที่แต่ละบุคคลได้รับมา ผลของการเรียนรู้จะช่วยให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมใน

ด้านความรู้ ทักษะ และความรู้สึกร่วมกัน กระบวนการเรียนรู้เปลี่ยนแปลงไปตามขั้นตอน ธรรมชาติของการเรียนรู้ขึ้นอยู่กับความต้องการ สิ่งเร้า การตอบสนองและรางวัล การเรียนรู้มีหลายชนิด บุคคลมีวิธีการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน มีผลการวิจัยที่น่าสนใจเกี่ยวกับการเรียนการสอน องค์ประกอบของการเรียนรู้ ควรประกอบด้วย จุดประสงค์ ความพร้อม การพบกับสถานการณ์ การแปลความหมาย การตอบสนอง ผลต่อเนื่องที่น่าสนใจ และปราศจากปฏิกริยาต่อการขัดขวางใดๆ

3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับวิชาพลศึกษา

3.1 ความหมายและความสำคัญของวิชาพลศึกษา

ฟอง เกิดแก้ว (2526 : 43) กล่าวว่า วิชาพลศึกษาเป็นวิชาหนึ่งที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้มีการเจริญงอกงามและการพัฒนาตามจุดมุ่งหมายปลายทางที่โรงเรียนได้วางไว้ ในวันหนึ่งๆ นั้น กิจกรรมพลศึกษาแทบเป็นชีวิตจิตใจของเด็กนักเรียนเลยทีเดียว

พงศศักดิ์ พลະพงษ์ (2527 : 37) กล่าวว่า วิชาพลศึกษาเป็นการศึกษาแขนงหนึ่งของการศึกษาต่างๆ ซึ่งนำเอากิจกรรมทางพลศึกษาเป็นองค์ประกอบในการสร้างคนให้มีคุณค่าและส่งเสริมให้มีพฤติกรรมในทางเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้น

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2527 : 18) กล่าวว่า วิชาพลศึกษาเป็นกระบวนการศึกษาอย่างหนึ่งที่จะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้มีการเจริญงอกงามและมีพัฒนาการทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม โดยอาศัยกิจกรรมพลศึกษาที่ได้เลือกเฟ้นแล้วเป็นสื่อกลางของการเรียนรู้

วาสนา คุณาภิลิทธิ (2536 : 12-13) กล่าวว่า คำว่า “สรีระ” หรือ “Physical” หมายถึง ร่างกาย นั่นคือ ลักษณะต่างๆ ของร่างกาย เช่น ความแข็งแรงของร่างกาย ทักษะของร่างกาย สุขภาพของร่างกายและอื่นๆ เมื่อเติมคำว่า “Education” เข้าไปเป็น “Physical Education” นั้น หมายถึง ขบวนการทางการศึกษาเกี่ยวกับกิจกรรมต่างๆ ซึ่งช่วยเพิ่มพูนและช่วยพัฒนาการของมนุษย์ให้ดีขึ้น หรืออาจกล่าวได้ว่า พลศึกษาคือวิชาที่มุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนมีพัฒนาทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และทักษะ โดยใช้กิจกรรมการออกกำลังกายต่างๆ หรือการเล่นกีฬาต่างๆ เป็นสื่อของการเรียน และนักเรียนจะมีพัฒนาการทางด้านต่างๆ จากการที่ได้เข้าไปร่วมในกิจกรรมพลศึกษาที่ได้เลือกเฟ้นมาอย่างดีแล้ว

สุวิมล ตั้งสัจพจน์ (2540 : 14-15) ให้ความหมายไว้ว่า การพลศึกษาเป็นการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตทั้งทางกาย ทางใจ ทางสุขภาพและสมรรถภาพ และยังเป็นการเรียนรู้เพื่อเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการออกกำลังกายที่ถูกต้อง การสร้างคนให้รู้จักวิธีการส่งเสริมสุขภาพเพื่อให้มี

ชีวิตที่ยืนยาวและกระทำตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม พลศึกษาต้องพัฒนาหลักสูตรบทบาทและการเรียนการสอนที่มุ่งให้ผู้เรียนสามารถเป็นบุคคลที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมในฐานะนักสุขภาพที่ดี

กู๊ด (Good. 1959 : 368) กล่าวว่า พลศึกษาหมายถึง โครงการการเรียน การสอนและการเข้าร่วมกิจกรรมประเภทที่ต้องใช้กล้ามเนื้อขนาดใหญ่ๆ ทั้งหลาย ซึ่งจัดไว้เพื่อที่จะส่งเสริมพัฒนาการของร่างกาย ทักษะเคลื่อนไหวทางกลไก เจตคติต่างๆ และนิสัยแห่งความประพฤติอันดีงามที่พึงประสงค์ทั้งหลาย ทางด้านร่างกาย การเรียนพลศึกษาจะช่วยให้ร่างกายเจริญเติบโตและแข็งแรงทางด้านร่างกาย จิตใจ พลศึกษาช่วยเพิ่มพูนความเชื่อมั่น ความคิดริเริ่ม ความรอบคอบ ไหวพริบดี จิตใจโอบอ้อมอารี มีความสามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ดี ทำให้มีสุขภาพกายและจิตที่ดีขึ้น ทางด้านอารมณ์ผู้ที่มีอารมณ์แจ่มใสอยู่เสมอ ช่วยลดความตึงเครียดของสภาพจิตใจลงได้มาก ทางด้านสังคมพลศึกษาส่งเสริมให้ผู้เรียนหรือผู้เข้าร่วมกิจกรรมอยู่ในระเบียบวินัย รู้จักเคารพกฎกติกา อันเป็นพื้นฐานสำคัญของการอยู่ร่วมกันของคนในสังคม มีความเสียสละ มีน้ำใจเป็นนักกีฬา มีความสามัคคีในหมู่คณะ ส่งเสริมให้เป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี

คาเมลและโรซาลิน (Camille; & Rosaline. 1963 : 54) กล่าวว่า พลศึกษาเป็นโปรแกรมหนึ่งในโรงเรียนซึ่งเป็นการศึกษาด้านศิลปะและวิทยาศาสตร์ในการเคลื่อนไหวของมนุษย์ ซึ่งจำเป็นในการดำเนินชีวิตสำหรับโลกยุคปัจจุบัน หรือการพัฒนาการเคลื่อนไหวเป็นสื่อและการกระทำเหล่านี้จะมีข้อกำหนดเป็นเกณฑ์แสดงออกอย่างชัดเจน หรือแสดงโดยใช้หลักความจริงตามธรรมชาติ

สรุปวิชาพลศึกษาหมายถึงกระบวนการศึกษาที่เกี่ยวกับการเคลื่อนไหวโดยใช้กิจกรรมการออกกำลังกายหรือกีฬาเป็นสื่อ เพื่อมุ่งเสริมสร้างให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม โดยกิจกรรมเหล่านั้นได้เลือกเฟ้นมาเป็นอย่างดีแล้ว

3.2 จุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษา

พงษ์ศักดิ์ พละพงศ์ (2527 : 42) กล่าวว่า พลศึกษาเป็นองค์หนึ่งของการศึกษา จำเป็นต้องมีจุดมุ่งหมายคล้ายคลึงกับวิชาชีพแขนงอื่นๆ จะต้องรู้ว่าพลศึกษามีจุดมุ่งหมายไปในทางใด ผู้นำทาง พลศึกษาในสหรัฐอเมริกาหลายท่านให้ความเห็นไว้ 4 ประการ คือ

1. เพื่อพัฒนาศักยภาพของการเคลื่อนไหว มีความอ่อนตัว มีความทนทาน มีความแคล่วคล่องว่องไว มีความอดทน มีพลัง และมีความรวดเร็ว
2. เพื่อพัฒนาทางด้านอารมณ์ จิตใจ คือ มีน้ำใจสูง มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีอารมณ์แจ่มใสเบิกบาน เป็นบุคคลมีเหตุผล และมีน้ำใจงาม

3. เพื่อเพิ่มพูนและพัฒนาทางด้านอารมณ์ คือ มีความซาบซึ้งคุณค่าทางสังคม สามารถปรับตัวให้เข้ากับสังคมได้ เป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี รักความยุติธรรม รักเกียรติยศ เป็นสุภาพบุรุษ

4. เพื่อส่งเสริมให้เป็นพลเมืองดี คือ เป็นผู้รู้จักรับผิดชอบ เป็นผู้เสียสละเพื่อส่วนรวม มีทัศนคติและซาบซึ้งต่อกิจกรรมส่วนรวม

อุร รัตนภักดิ์ (2529 : 12-13) กล่าวไว้ว่า การศึกษาทั้งในอดีตและปัจจุบันต่างก็ให้ความสำคัญต่อวิชาพลศึกษา ในฐานะที่เป็นการศึกษาแขนงหนึ่งที่ใช้กิจกรรมทางพลศึกษาที่ได้เลือกสรรแล้วเป็นสื่อ โดยมีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนได้เกิดการพัฒนาการใน 5 ด้าน ดังต่อไปนี้

1. ทางด้านร่างกาย
2. ทางด้านจิตใจ
3. ทางด้านอารมณ์
4. ทางด้านสังคม
5. ทางด้านสติปัญญา

วาสนา คุณาภิลิทธิ (2536 : 12-13) ได้กล่าวไว้ว่า จุดมุ่งหมายของการสอนวิชาพลศึกษาแบ่งได้เป็น 2 ระดับใหญ่ ดังนี้

1. จุดมุ่งหมายทั่วไป (General Objectives) เป็นจุดมุ่งหมายในระดับปรัชญาของวิชาพลศึกษา คือ พัฒนาการด้านร่างกาย พัฒนาการด้านจิตใจ พัฒนาการด้านอารมณ์ พัฒนาการด้านสังคม พัฒนาการด้านทักษะ

2. จุดมุ่งหมายเฉพาะ (Specific Objectives) หรือที่นิยมเรียกว่า จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม (Behavioral Objectives) เป็นจุดมุ่งหมายในระดับหลักสูตรและระดับการสอนคือ พุทธินิสัย (ความรู้และความเข้าใจ) ทัศนคตินิสัย (ทัศนคติ ความสนใจ ค่านิยม) ทักษะนิสัย (พัฒนาการด้านการกระทำ ความชำนาญ) สมรรถภาพทางกายนิสัย (ประสิทธิภาพในการทำงาน) สังคมนิสัย (บุคลิกภาพ การปรับตัว กฎระเบียบ)

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2548 : 2) กล่าวว่า การพลศึกษาและการกีฬา เป็นกระบวนการศึกษาที่มีจุดมุ่งหมายปลายทางอย่างเดียวกันคือ เมื่อผู้เรียนมีส่วนร่วมลงมือและปฏิบัติจริงด้วยตนเองแล้ว นักเรียนมีการพัฒนาทั้ง 5 ด้าน พร้อมกันคือ

1. การพัฒนาทางด้านร่างกาย ทำให้ร่างกายมีความแข็งแรง มีสุขภาพดี
2. การพัฒนาทางด้านทักษะ ทำให้สามารถเล่นกีฬาได้และนำกีฬาไปเล่นในเวลาว่างด้วยความสนุกสนาน

3. การพัฒนาการทางด้านความรู้ ทำให้มีความรู้ความเข้าใจหลักการเบื้องต้นของการเล่นกีฬาและการออกกำลังกาย สามารถเล่นกีฬาและออกกำลังกายได้ด้วยความปลอดภัย

4. การพัฒนาการทางด้านคุณธรรม ทำให้เป็นผู้มีระเบียบวินัย มีความรักและความสามัคคี มีน้ำใจเป็นนักกีฬา

5. การพัฒนาการทางด้านเจตคติที่ดีต่อการพลศึกษาและกีฬา ตลอดจนการออกกำลังกาย ทำให้เป็นผู้มีความรักและเห็นคุณค่าของการพลศึกษา การกีฬาและการออกกำลังกาย ทำให้เล่นกีฬาตามอุดมคติของการกีฬาและออกกำลังกายเป็นประจำทุกวัน

3.3 วิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทางพลศึกษา

วาสนา คุณาภภิลิทธิ (2539 : 188, 263-272) กล่าวว่า วิธีสอน หมายถึง การมีส่วนร่วม การแนะนำ การฝึก การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ความประทับใจ หลักการต่างๆ การชี้แนะ การให้คำปรึกษาและสืบสวน วิธีสอนยังเป็นตัวเชื่อมเนื้อหาความรู้ และประสบการณ์กับตัวนักเรียนให้เข้าด้วยกัน ครูพลศึกษาต้องวางแผนการเรียนการสอน กล่าวคือ จะต้องมีการตั้งเป้าหมายของการเรียน การตั้งจุดมุ่งหมายในการสอนการเลือกใช้อุปกรณ์ด้วย

โดยหลักการดำเนินการสอนพลศึกษาเป็นกระบวนการที่ต้องปฏิบัติให้เสร็จสิ้นภายใน 1 คาบเรียน เป็นกระบวนการหรือขั้นตอนที่ต่อเนื่องสัมพันธ์กันและส่งเสริมซึ่งกันและกันโดยตลอด การดำเนินการสอนพลศึกษาตามปกติจะแบ่งออกเป็น 5 ขั้นตอน หรือ 5 กระบวนการ คือ

1. การเตรียมหรือการนำเข้าสู่บทเรียน (Introductory Phase)
2. การสอน (Teaching Phase)
3. การฝึกหัด (Practice Phase)
4. การนำไปใช้ (Skill Laboratory)
5. การสรุปและสรุปปฏิบัติ (Closing Phase)

มีรายละเอียดดังนี้

1. การเตรียมหรือการนำเข้าสู่บทเรียน (Introductory Phase) จะมีอยู่ 2 กระบวนการ คือ การนำกับการพัฒนา

1.1 การนำเข้าสู่บทเรียน ควรใช้เวลาประมาณ 3-5 นาที

จุดมุ่งหมาย เพื่อเตรียมนักเรียนให้พร้อมที่จะเรียนทักษะหรือเรื่องต่างๆ

ต่อไป

หลักการ เป็นการเตรียมการล่วงหน้าของครู ในการเปลี่ยนเสื้อผ้า การเรียกชื่อ การประกาศต่างๆ และรูปแบบของชั้นเรียน

1.2 การพัฒนา ใช้เวลา 5-8 นาที เป็นการบริหารร่างกายเพื่อเตรียมพร้อมสำหรับการออกกำลังกายขั้นต่อไป

จุดมุ่งหมาย

- เพื่อบริหารร่างกายนักเรียนให้พร้อมที่จะเคลื่อนไหวได้เต็มที่ในชั้นตอนต่อไป
- เพื่อเตรียมจิตใจนักเรียนให้พร้อมที่จะเรียนถือเป็นการสร้างแรงจูงใจอย่างหนึ่ง
- เพื่อกระตุ้นการสร้างสมรรถภาพให้แก่ระบบอวัยวะต่างๆ ของร่างกาย เช่น กล้ามเนื้อ ระบบไหลเวียนโลหิต ระบบหายใจ

หลักการ

- ต้องบริหารร่างกายให้เพียงพอสำหรับการเรียนตลอดระยะเวลา 1 คาบเรียน
- อธิบายให้นักเรียนรู้ เข้าใจ และเห็นความสำคัญของการบริหารกายก่อนการเรียน
- บริหารกล้ามเนื้อใหญ่ๆ ที่ร่างกายก่อน เช่น แขน ขา ลำตัว แล้วจึงบริหารกล้ามเนื้อย่อยเฉพาะส่วนที่ต้องใช้มากในการเรียนแต่ละคาบ
- ควรกำหนดท่าบริหารสำหรับส่วนต่างๆ ไว้เป็นประจำจะได้ไม่ต้องอธิบายทุกครั้งที่สอน
- ส่งเสริมการเป็นผู้นำโดยให้นักเรียนผลัดเปลี่ยนกันออกมานำกายบริหาร ออกคำสั่ง เป็นต้น และไม่ควรทำท่าซ้ำๆ กันมากเกินไปหรือบ่อยครั้ง
- ควรให้นักเรียนเกิดความสนุกสนานว่าเรากำลังไปพร้อมกับการบริหารร่างกายด้วย

2. การสอน (Teaching Phase) เป็นขั้นที่มีความสำคัญสูงสุดสำหรับการสอนพลศึกษา โดยเฉพาะการสอนทักษะและเป็นขั้นที่ต้องอาศัยกระบวนการของการใช้ความรู้และเทคนิคของครูเป็นอย่างมาก

จุดมุ่งหมาย เพื่อให้นักเรียนได้รู้ถึงวิธีการและท่าทางที่ถูกต้องของการปฏิบัติทักษะต่างๆ และเกิดความรู้ความเข้าใจในเรื่องต่างๆ

หลักการ

- ใช้เวลาสอนหรือแสดงให้ดูอย่างรวบรัดและใช้เวลาให้น้อยที่สุด
- ต้องจัดรูปแบบของชั้นเรียนให้นักเรียนสามารถได้ยินและได้เห็นครูอย่าง

ชัดเจนและทั่วถึง

- ควรใช้อุปกรณ์ประกอบการอธิบายและสาธิต
- ใช้วิธีสอนแบบรวม-แยก-รวม ในการสอนทักษะ ซึ่งเป็นการแยกแยะและ

แสดงถึงความสัมพันธ์ของส่วนย่อยๆ ของทักษะให้นักเรียนเห็นอย่างชัดเจน

3. การฝึกหัด (Practice Phase) การฝึกหัดเป็นขั้นตอนที่สอดคล้องกับการสอนและมีความสำคัญเท่าเทียมกับการสอนเพราะในขั้นนี้นักเรียนจะได้ฝึกปฏิบัติเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองเพิ่มเติมจากที่ครูสอนไป โดยใช้เวลา 20-25 นาที

จุดมุ่งหมาย

- เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกทักษะตามจุดหมายของการเรียนการสอน
 - เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยการลงมือกระทำด้วยตนเอง
- เพื่อปลูกฝังทัศนคติและบุคลิกภาพที่ดีให้แก่นักเรียน

หลักการ

- การบริหารการสอน
 - การคิดค้นและการแก้ปัญหา
- การแบ่งกลุ่มตามความสามารถ
 - จัดกิจกรรมให้นักเรียนทุกคนได้มีโอกาสมีส่วนร่วมให้มากที่สุดเท่าที่จะมาก

ได้

- ต้องให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมตลอดเวลาของการเรียน
- การฝึกจะต้องเริ่มจากท่ามือเปล่า การฝึกอยู่กับที่ การฝึกเคลื่อนที่ การ

ฝึกร่วมกับอุปกรณ์และคนอื่นๆ

- แบบฝึกต้องมีความยากง่ายเหมาะสมกับนักเรียน
- ครูควรเดินไปดูแลนักเรียนแต่ละคน แต่ละกลุ่มอย่างทั่วถึง เพื่อแก้ไข

ข้อบกพร่องและให้คำแนะนำเพิ่มเติม

- ครูควรให้นักเรียนได้ฝึกทักษะที่ถูกต้องให้บ่อยครั้งที่สุดจึงจะทำให้นักเรียนเกิดการพัฒนา

ตลอดเวลา

4. การนำไปใช้ (Skill Laboratory) จะใช้เวลา 5-7 นาที

จุดมุ่งหมาย

- เพื่อให้นักเรียนได้นำทักษะที่เรียนไปแล้วมาทดลองใช้ในสภาพการณ์ต่างๆ
- เพื่อให้เกิดความสนุกสนานร่วมกับเพื่อนคนอื่น ๆ
- เพื่อปลูกฝังลักษณะที่ดีให้กับนักเรียน เช่น ความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา

การปฏิบัติตามกฎระเบียบ ความมีศีลธรรมจริยธรรม ฯลฯ

หลักการ

- นำทักษะที่ฝึกหัดหรือเรียนไปแล้วในคาบนั้นๆ มาแข่งกัน
- ใช้การแข่งขันประเภทเกมหรือประเภทผลัดที่มีการบริหารและกฎกติกา
ง่าย ๆ เน้นกิจกรรมสร้างสรรค์
- ครูถือโอกาสปลูกฝังลักษณะต่างๆ เช่น การรู้จักอดทน อดกลั้น รู้จักแพ้
รู้จักชนะ และรู้จักอภัย ความสามัคคี พร้อมทั้งแก้ไขพฤติกรรมทางลบด้วย ฯลฯ

5. การสรุปและสรุปปฏิบัติ (Closing Phase) ใช้เวลาประมาณ 10 นาที

จุดมุ่งหมาย

- เพื่อสรุปผลการเรียนการสอนหรือสร้างมโนทัศน์เป็นครั้งสุดท้าย
- เพื่อให้นักเรียนปฏิบัติสุขนิสัยที่ดี

หลักการ

- สรุปเกี่ยวกับการเรียนการสอน
- ให้ปฏิบัติสุขนิสัย
- ให้นักเรียนเลิกก่อนเวลาประมาณ 5 นาที

3.4 สื่อ อุปกรณ์และสถานที่ในการเรียนวิชาพลศึกษา

วาสนา คุณาภภิสิทธิ์ (2539 : 232) กล่าวว่า ในการเรียนการสอนหรือการใช้หลักสูตรพลศึกษาจะเกิดความสัมฤทธิ์ผลตามจุดหมายได้มากน้อยเพียงใดนั้นจำเป็นต้องอาศัยปัจจัยประกอบหลายๆ ด้าน เช่น ประสิทธิภาพของครู การใช้วิธีสอน และปัจจัยอื่นๆ อีก คือ วัสดุ อุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก เนื่องจากการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา เป็นลักษณะของการเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติประกอบกับการใช้วัสดุ อุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก แตกต่างจากวิชาอื่น

วัสดุ คือ สิ่งของต่างๆ ที่มีกำหนดเวลาการใช้งาน (ส่วนใหญ่จะใช้ได้แค่ 1 ปี) เช่น ลูกบอลต่างๆ เชือก เป็นต้น ส่วนอุปกรณ์ คือ สิ่งต่างๆ ที่มีสภาพคงทนถาวรมากกว่า

3.5 การวัดและประเมินผลทางพลศึกษา

วาสนา คุณาภภิสิทธิ์ (2539 : 331) ได้กล่าวว่า การประเมินผล (Evaluation) คือ การนำเอาผลหรือปริมาณที่ได้จากการวัดผลมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานอย่างอื่นที่มีลักษณะเดียวกันเพื่อต้องการดูว่าผู้ที่ถูกประเมินนั้นมีคุณภาพดีหรือไม่ มากน้อยเพียงใด

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2548 : 391-392) กล่าวว่า การวัดเพื่อประเมินผลทางพลศึกษา คือ การหาปริมาณของพัฒนาการที่เกิดขึ้นในตัวนักเรียนตามหลักการและกระบวนการของการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาตามสาระ มาตรฐาน หรือจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ตั้งไว้ แล้วก็นำผลของพัฒนาการที่เกิดขึ้นจากกระบวนการเรียนการสอนที่แล้วมานั้นดีหรือไม่ ควรจะมีการปรับปรุงแก้ไขหรือไม่อย่างไร

การวัดผลทางพลศึกษาอาจจะเป็นการวัดเพื่อการประเมินผลในหลายๆ ประการ แต่ส่วนใหญ่แล้วมักจะวัดเพื่อความมุ่งหมายที่สำคัญในด้านต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. เพื่อเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนได้มีความสนใจ มีความพยายามค้นคว้าหรือทำแบบฝึกหัดในบทเรียนที่มีความรู้ ความเข้าใจ ให้ดียิ่งขึ้นหรือฝึกฝนตัวเองให้มีความชำนาญมากยิ่งขึ้น
2. เพื่อให้ผู้สอนได้ทราบความก้าวหน้าของนักเรียน และผู้เรียนเองก็ได้ทราบความก้าวหน้าและสถานการณ์การเรียนของตนเองไปพร้อมๆ กันด้วย
3. เพื่อให้ทราบสถานการณ์ของการเรียนการสอน คือ ผู้สอนจะได้รู้ว่าการสอนของตนเองเป็นอย่างไร และจะหาทางปรับปรุงแก้ไขวิธีการสอนของตนเองให้ดีขึ้นต่อไปอย่างไร และผู้เรียนเองก็จะได้ปรับปรุงวิธีการสอนของตนเองไปพร้อมๆ กันด้วย

4. เพื่อนำผลจากการวัดมาใช้เป็นแนวทางในการจำแนกกลุ่มนักเรียนเพื่อประโยชน์ในการจัดชั้นเรียนจัดกลุ่มตามระดับความสามารถที่สามารถเห็นได้ชัด เช่น การจัดกลุ่มในการสอนว่ายน้ำเพื่อความปลอดภัย

5. เพื่อนำผลมาใช้เป็นแนวทางในการสร้างมาตรฐาน สำหรับใช้เป็นเกณฑ์สำหรับเปรียบเทียบกับผลของการเรียนการสอนของนักเรียนในโอกาสต่อไป

6. เพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการให้คะแนนผู้เรียนหลังจากการเรียนจบวิชาในภาคหนึ่งๆ หรือหลังจากเรียนจบหลักสูตรหนึ่งๆ แล้ว ทั้งนี้เพื่อผู้สอน ผู้เรียน หรือผู้ที่เกี่ยวข้องได้ทราบว่า เมื่อเรียนจบในวิชาหรือสำเร็จตามหลักสูตรการเรียนนั้นๆ แล้ว ผู้เรียนได้มีการพัฒนาตามที่ได้ตั้งจุดมุ่งหมายไว้หรือไม่เพียงใดโดยมักจะถือตามเกณฑ์มาตรฐานที่วางไว้ว่า ถ้าผู้ใดได้คะแนนมากคือผู้ที่บรรลุจุดหมายของการเรียนการสอนมากก็แสดงให้เห็นว่ามีพัฒนาการมากด้วย และในทำนองเดียวกัน ผู้ใดที่เรียนแล้วได้คะแนนอยู่ในระดับปานกลางและน้อยก็จะเป็นผู้บรรลุตามจุดมุ่งหมายในระดับปานกลางและน้อย และก็แสดงให้เห็นว่าเป็นผู้มีพัฒนาการปานกลางและน้อยตามลำดับด้วย ดังนั้นผู้ที่ได้เรียนในวิชาหนึ่งๆ หรือในหลักสูตรหนึ่งๆ เมื่อเรียนจบวิชาหรือหลักสูตรนั้นๆ แล้วจึงมักต้องมีสัญลักษณ์เพื่อแสดงว่า ผู้เรียนผู้ใดได้มีพัฒนาการมาน้อยเพียงใดกำกับไว้เพื่อให้เป็นที่ทราบด้วยเสมอ

ผาณิต บิลมาศ (2548 : 3) กล่าวว่า การประเมินผลการเรียนเป็นวิธีที่ดีที่สุดวิธีหนึ่งในการวัดคุณภาพของกระบวนการเรียน ทำให้การสอน การบริหารและโปรแกรมต่างๆ มีประสิทธิภาพ และทำให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาในด้านต่างๆ

จากความหมายข้างต้นจึงสรุปได้ว่า การวัดและประเมินผล หมายถึง วิธีการวัดระดับความรู้ ความสามารถ และทักษะของผู้เรียนที่ได้จากการเรียนการสอน และสามารถรู้ถึงระดับการพัฒนารด้านต่างๆ ของผู้เรียนได้ด้วย

4. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

4.1 โครงสร้างหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

หลักการ

เพื่อให้การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นไปตามนโยบายการจัดการศึกษาของประเทศ จึงกำหนดหลักการของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานไว้ดังนี้

1. เป็นการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติ มุ่งเน้นความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากล

2. เป็นการศึกษาเพื่อปวงชน ที่ประชาชนทุกคนจะได้รับการศึกษาอย่างเสมอภาค และเท่าเทียมกัน โดยสังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา
3. ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาและเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต โดยถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด สามารถพัฒนาตามธรรมชาติ และเต็มตามศักยภาพ
4. เป็นหลักสูตรที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านสาระ เวลา และการจัดการเรียนรู้
5. เป็นหลักสูตรที่จัดการศึกษาได้ทุกรูปแบบ ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย สามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้ และประสบการณ์

จุดหมาย

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข และมีความเป็นไทย มีศักยภาพในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ จึงกำหนดจุดหมาย ซึ่งถือเป็นมาตรฐานการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเกิดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ดังต่อไปนี้

1. เป็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยในตนเอง ปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนาหรือศาสนาที่ตนนับถือ มีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมอันพึงประสงค์
2. มีความคิดสร้างสรรค์ ใฝ่รู้ ใฝ่เรียน รักการอ่าน รักการเขียน และรักการค้นคว้า
3. มีความรู้อันเป็นสากล รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงและความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการมีทักษะ และศักยภาพในการจัดการ การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยี ปรับวิธีการคิด วิธีการทำงานให้เหมาะสมกับสถานการณ์
4. มีทักษะและกระบวนการ โดยเฉพาะทางคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ทักษะการคิด การสร้างปัญญา และทักษะในการดำเนินชีวิต
5. รักการออกกำลังกาย ดูแลตนเองให้มีสุขภาพและบุคลิกภาพที่ดี
6. มีประสิทธิภาพในการผลิตและการบริโภค มีค่านิยมเป็นผู้ผลิตมากกว่าเป็นผู้บริโภค
7. เข้าใจในประวัติศาสตร์ของชาติไทย ภูมิใจในความเป็นไทย เป็นพลเมืองดี ยึดมั่นในวิถีชีวิตและการปกครองระบบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
8. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ภาษาไทย ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี กีฬา ภูมิปัญญาไทย ทรัพยากรธรรมชาติและพัฒนาสิ่งแวดล้อม
9. รักประเทศชาติและท้องถิ่น มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามให้สังคม

โครงสร้าง

เพื่อให้การจัดการศึกษาเป็นไปตามหลักการ จุดหมายและมาตรฐานการเรียนรู้ ที่กำหนดไว้ให้สถานศึกษาและผู้ที่เกี่ยวข้องมีแนวปฏิบัติในการจัดหลักสูตรสถานศึกษา จึงได้กำหนดโครงสร้างของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานดังนี้

1. ระดับช่วงชั้น

กำหนดหลักสูตรเป็นช่วงชั้น ตามระดับพัฒนาการของผู้เรียนดังนี้

ช่วงชั้นที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – 3

ช่วงชั้นที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 – 6

ช่วงชั้นที่ 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 3

ช่วงชั้นที่ 4 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 – 6

2. สาระการเรียนรู้

กำหนดสาระการเรียนรู้ตามหลักสูตร ซึ่งประกอบด้วย องค์ความรู้ ทักษะ หรือกระบวนการเรียนรู้ และคุณลักษณะหรือค่านิยม คุณธรรม จริยธรรมของผู้เรียนเป็น 8 กลุ่ม ดังนี้

2.1 ภาษาไทย

2.2 คณิตศาสตร์

2.3 วิทยาศาสตร์

2.4 สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

2.5 สุขศึกษา พลศึกษา

2.6 ศิลปะ

2.7 การงานอาชีพและเทคโนโลยี

2.8 ภาษาต่างประเทศ

สาระการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่มนี้ เป็นพื้นฐานสำคัญที่ผู้เรียนทุกคนต้องเรียนรู้ โดยอาจจัดเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มแรกประกอบด้วย ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และ สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม เป็นสาระการเรียนรู้ที่สถานศึกษาต้องใช้เป็นหลักในการจัดการเรียนการสอน เพื่อสร้างพื้นฐานการคิด และการงานอาชีพและเทคโนโลยี และภาษาต่างประเทศ เป็นการสาระการเรียนรู้ที่ส่งเสริมสร้างพื้นฐานความเป็นมนุษย์และสร้างศักยภาพในการคิดและการทำงานอย่างสร้างสรรค์

การจัดการเรียนรู้

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 22 กำหนดแนวทางในการจัดการศึกษาไว้ว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด ฉะนั้น ครู ผู้สอน และผู้จัดการศึกษาจะต้องเปลี่ยนแปลงบทบาทจากการเป็นผู้ชี้แนะ ผู้ถ่ายทอดความรู้ไปเป็นผู้ช่วยเหลือส่งเสริมและสนับสนุนผู้เรียนในการแสวงหาความรู้จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ และให้ข้อมูลที่ถูกต้องแก่ผู้เรียน เพื่อนำข้อมูลเหล่านั้นไปใช้สร้างสรรค์ความรู้ของตน การจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานนอกจากจะมุ่งปลูกฝังด้านปัญญาพัฒนาการคิดของผู้เรียนให้มีความสามารถในการคิดสร้างสรรค์ คิดอย่างมีวิจารณญาณแล้วยังมุ่งพัฒนาความสามารถทางอารมณ์ โดยการปลูกฝังให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าของตนเองเข้าใจตนเอง เห็นอกเห็นใจผู้อื่น สามารถแก้ปัญหาข้อแย้งทางอารมณ์ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

เนื่องจากประเทศไทยและประเทศต่างๆ ในโลก กำลังประสบปัญหาด้านสังคมเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะเรื่องของความขัดแย้งทั้งความคิด และการกระทำของตัวบุคคล องค์กร และสังคม ฉะนั้น สถานศึกษาจะต้องมุ่งเน้นการเรียนรู้ เพื่อให้เข้าใจสถานการณ์ทางแก้ไขโดยเฉพาะส่วนที่เกี่ยวกับศาสนาและวัฒนธรรมเป็นกรณีพิเศษ

การเรียนรู้ในสาระการเรียนรู้ต่างๆ มีกระบวนการและวิธีการที่หลากหลายผู้สอนต้องคำนึงถึงพัฒนาการทางด้านร่างกายและสติปัญญา วิธีการเรียนรู้ความสนใจและความสามารถของผู้เรียนเป็นระยะๆ อย่างต่อเนื่อง ดังนั้น การจัดการเรียนรู้ในแต่ละช่วงชั้นควรใช้รูปแบบ / วิธีการที่หลากหลาย เน้นการจัดการเรียนการสอนตามสภาพจริง การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้ร่วมกัน การเรียนรู้จากธรรมชาติ การเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง และการเรียนรู้แบบบูรณาการ การใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ การเรียนรู้คุณธรรม ทั้งนี้ต้องพยายามนำกระบวนการ การจัดการกระบวนการอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม กระบวนการคิดและกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ไปสอดแทรกในการเรียนการสอนทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ เนื้อหาและกระบวนการต่างๆ ข้ามกลุ่มสาระการเรียนรู้ ซึ่งการเรียนรู้ในลักษณะองค์รวม การบูรณาการเป็นการกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ร่วมกัน ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยนำกระบวนการเรียนรู้จากกลุ่มสาระเดียวกัน หรือต่างกลุ่มสาระการเรียนรู้ มาบูรณาการในการจัดการเรียนการสอนซึ่งจัดได้หลายลักษณะ เช่น

1. การบูรณาการแบบผู้สอนคนเดียว ผู้สอนสามารถจัดการเรียนรู้โดยเชื่อมโยงสาระการเรียนรู้ต่างๆ กับหัวข้อเรื่องที่สอดคล้องกับชีวิตจริงหรือสาระที่กำหนดขึ้นมา เช่น เรื่องสิ่งแวดล้อม นำ เป็นต้น ครู ผู้สอน สามารถเชื่อมโยงสาระ และกระบวนการเรียนรู้ของกลุ่ม

สาระต่างๆ เช่น การอ่าน การเขียน การคิดคำนวณ การคิดวิเคราะห์ต่างๆ ทำให้ผู้เรียนได้ใช้ทักษะ และกระบวนการเรียนรู้ไปแสวงหาความรู้ความจริงจากหัวข้อเรื่องที่กำหนด

2. การบูรณาการแบบคู่ขนาน มีผู้สอนตั้งแต่สองคนขึ้นไปร่วมกันจัดการเรียนการสอน โดยอาจยึดหัวข้อเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง แล้วบูรณาการเชื่อมโยงแบบคู่ขนาน เช่น ผู้สอนคนหนึ่งสอนวิทยาศาสตร์เรื่องเงา ผู้สอนอีกคนอาจสอนคณิตศาสตร์เรื่องการวัดระยะทาง โดยการวัดเงา คิดคำนวณในเรื่องเงาในช่วงเวลาต่างๆ จัดทำกราฟของเงาในระยะต่างๆ หรืออีกคนหนึ่งอาจให้ผู้เรียนรู้ศิลปะเรื่องเทคนิคการวาดรูปที่มีเงา

3. การบูรณาการแบบสหวิทยาการ การบูรณาการในลักษณะนี้นำเนื้อหาจากหลายกลุ่มสาระมาเชื่อมโยงเพื่อจัดการศึกษา ซึ่งโดยทั่วไปผู้สอนมักจัดการเรียนการสอนแยกตามรายวิชาหรือกลุ่มวิชา แต่ในบางเรื่องผู้สอนจัดการเรียนการสอนร่วมกันในเรื่องเดียวกัน เช่น เรื่องวันสิ่งแวดล้อมของชาติ ผู้สอนภาษาไทยจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนรู้ภาษา คำศัพท์เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม ผู้สอนวิทยาศาสตร์จัดกิจกรรมค้นคว้าเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม ผู้สอนสังคมศึกษาให้ผู้เรียนค้นคว้าหรือทำกิจกรรมชมรมเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม และครู ผู้สอนสุขศึกษาอาจจัดให้จัดกิจกรรมเกี่ยวกับการรักษาสิ่งแวดล้อมให้ถูกสุขลักษณะ เป็นต้น

4. การบูรณาการแบบโครงการ ผู้สอนสามารถจัดการเรียนการสอนโดยบูรณาการเป็นโครงการ โดยผู้เรียนและครู ผู้สอนร่วมกันสร้างสรรค์โครงการขึ้น โดยใช้เวลาเรียนต่อเนื่องกันได้หลายชั่วโมง ด้วยการนำเอาจำนวนชั่วโมงของวิชาต่างๆ ที่ครูผู้สอนเคยสอนแยกกันนั้นมารวมเป็นเรื่องเดียวกัน มีเป้าหมายเดียวกัน ในลักษณะของการสอนเป็นทีม ในกรณีที่ต้องการเน้นทักษะบางเรื่องเป็นพิเศษ ครู ผู้สอนสามารถแยกกันสอนได้ เช่น กิจกรรมเข้าค่ายดนตรี กิจกรรมเข้าค่ายภาษาอังกฤษกิจกรรมเข้าค่ายศิลปะ เป็นต้น

แนวการจัดการเรียนรู้ในแต่ละช่วงชั้นมีดังนี้

ช่วงชั้นที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 การจัดการเรียนรู้ต้องสนองต่อต่อความสนใจของผู้เรียน โดยคำนึงถึงหลักจิตวิทยาพัฒนาการ และจิตวิทยาการเรียนรู้ ทั้งนี้ในแต่ละคาบเวลาเรียนนั้นไม่ควรใช้เวลานานเกินความสนใจของผู้เรียน สถานศึกษาต้องจัดการเรียนรู้ให้ครบทุกกลุ่มสาระ ในลักษณะบูรณาการที่มีภาษาไทยและคณิตศาสตร์ เป็นหลัก เน้นการเรียนรู้ตามสภาพจริง มีความสนุกสนาน ได้ปฏิบัติจริง เพื่อพัฒนาความเป็นมนุษย์ ทักษะพื้นฐานการติดต่อสื่อสาร ในการคิดคำนวณ การคิดวิเคราะห์ และพัฒนาลักษณะนิสัยและสุนทรียภาพ

ช่วงชั้นที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 การจัดการเรียนรู้มีลักษณะคล้ายกับช่วงชั้นที่ 1 แต่จะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เลือกเรียนในสิ่งที่ตนสนใจ มุ่งเน้นทักษะการทำงานเป็นกลุ่ม

การสอนแบบบูรณาการ โครงการ การใช้หัวเรื่องในการจัดการเรียนการสอน เพื่อมุ่งให้ผู้เรียนเกิดทักษะในการคิด การค้นคว้า แสวงหาความรู้ สร้างความรู้ด้วยตนเอง สามารถสร้างสรรค์ผลงาน แล้วนำไปแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้อื่น

ช่วงชั้นที่ 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 การจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ที่มีหลักการ ทฤษฎีที่ยาก ซับซ้อน อาจจัดแยกเฉพาะ และควรเน้นการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานมากขึ้น เพื่อมุ่งให้ผู้เรียนเกิดความคิด ความเข้าใจ และรู้จักตนเองในด้านความสามารถ ความถนัด เพื่อเตรียมตัวเข้าสู่อาชีพ สถานศึกษาต้องจัดบรรยากาศการเรียนรู้ให้เหมาะสม

ช่วงชั้นที่ 4 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 การจัดการเรียนรู้เริ่มเน้นเข้าสู่เฉพาะทางมากขึ้น มุ่งเน้นความสามารถ ความคิดระดับสูง ความถนัด และความต้องการของผู้เรียน ทั้งในด้านอาชีพ การศึกษาเฉพาะทาง ตลอดจนการศึกษาคู่ต่อสำหรับการศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย ให้ยืดหยุ่นวิธีการจัดการเรียนรู้ได้ตามความเหมาะสมกับผู้เรียน สถานศึกษา และความต้องการของท้องถิ่น

4.2 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ได้จัดวิชาพลศึกษาไว้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เพื่อใช้เป็นหลักสูตรแกนกลางของประเทศ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

สาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

สาระที่ 1 : การเจริญเติบโตและพัฒนาการของมนุษย์

มาตรฐาน พ 1.1 : เข้าใจธรรมชาติของการเจริญเติบโต และพัฒนาการของมนุษย์

สาระที่ 2 : ชีวิตและครอบครัว

มาตรฐาน พ 2.1 : เข้าใจและเห็นคุณค่าของชีวิต ครอบครัว เพศศึกษา และมีทักษะในการดำเนินชีวิต

สาระที่ 3 : การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทย กีฬาสากล

มาตรฐาน พ 3.1 : เข้าใจ มีทักษะในการเคลื่อนไหว กิจกรรมทางกาย การเล่นเกมและกีฬา

มาตรฐาน พ 3.2 : รักการออกกำลังกาย การเล่นเกม และการเล่นกีฬา

ปฏิบัติกิจกรรมอย่างสม่ำเสมอ มีวินัย เคารพสิทธิ กฎ กติกา มีน้ำใจนักกีฬา มีจิตวิญญาณในการแข่งขัน และชื่นชมสุนทรีย์ภาพของการกีฬา

สาระที่ 4 : การสร้างเสริมสุขภาพ สมรรถภาพและการป้องกันโรค

มาตรฐาน พ 4.1 : เห็นคุณค่าและมีทักษะในการสร้างเสริมสุขภาพ
การดำรงสุขภาพการป้องกันโรค และสร้างเสริม
สมรรถภาพเพื่อสุขภาพ

สาระที่ 5 : ความปลอดภัยในชีวิต

มาตรฐาน พ 5.1 : ป้องกันและหลีกเลี่ยงปัจจัยเสี่ยง พฤติกรรมเสี่ยงต่อ
สุขภาพ อุบัติเหตุ การใช้ยา สารเสพติด และความรุนแรง

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

5.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

เลย์ฟิลด์ (อรุณ เอียดฤทธิ์. 2548 : 27; อ้างอิงจาก Layield. 1995 : 128A) ได้ทำการวิจัยถึงความสัมพันธ์ระหว่างขนาดของชั้นเรียนและความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียนเกรด 8 จุดมุ่งหมายของการวิจัยเพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างขนาดชั้นเรียนและความคิดเห็นที่มีต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียนเกรด 8 ผลการวิจัยพบว่า ขนาดของห้องเรียน เพศของนักเรียน ในห้องเรียนเล็กๆ มีปฏิสัมพันธ์มากกว่าห้องเรียนขนาดใหญ่ นอกจากนี้ยังพบว่านักเรียนหญิงมีความคิดเห็นที่ดีต่อวิชาพลศึกษาสูงกว่านักเรียนชาย

ลูคและซินแคล (Luke ;& Sinclair. 1996 : 31-46) ได้วิจัยเรื่องความแตกต่างทางเพศกับเจตคติต่อวิชาพลศึกษา ใช้แบบสอบถามเกี่ยวกับประสบการณ์จากการเรียนพลศึกษาตั้งแต่ระดับอนุบาลถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพื่อหาปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดเจตคติต่อวิชาพลศึกษากับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 488 คน ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดเจตคติต่อวิชาพลศึกษา ได้แก่ เนื้อหาวิชา พฤติกรรมการสอนของครู บรรยากาศภายในชั้นเรียน การรับรู้ อุปกรณ์และไม่มี ความแตกต่างระหว่างเพศเกี่ยวกับปัจจัยทั้งหมดนี้

สโตกเกอร์ (Stoker. 1999: 37A; อ้างอิงจาก กฤษณะ แซ่มเงิน. 2549: 25) ได้ทำการวิจัยเรื่องหลักสูตรพลศึกษาและสุขศึกษา เรื่องการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมศึกษาที่มีต่อการเรียนแบบร่วมมือ ศึกษาแก่นักเรียนเกรด 7 ในชั้นเรียนสุขศึกษาที่ใช้หลักสูตรศึกษาใน 6 สัปดาห์ โดยมุ่งเน้นศึกษาถึงความสัมพันธ์ในด้านกิจกรรมการสอนปฏิบัติกิจกรรมทางพลศึกษา ผลการศึกษาพบว่า เจตคติของนักเรียนที่มีต่อพลศึกษาเพิ่มสูงขึ้น หลังจากมีการเพิ่มหลักสูตรสุขศึกษาที่มีความสำคัญต่อกิจกรรมต่างๆ นอกจากนี้ยังค้นพบว่าวิชาสุขศึกษามีประโยชน์ต่อสุขภาพและช่วยให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิถีที่กระตือรือร้น

คริสเท่น (Kristen. 2002) ได้ทำการวิจัยเรื่องแนวคิดของเด็กและวัยรุ่นที่มีสภาพร่างกายพิการเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมพลศึกษาของพวกเขา จุดประสงค์ของการศึกษาคั้งนี้คือการบรรยาย แนวคิดของเด็กๆ และวัยรุ่นสภาพร่างกายพิการเกี่ยวกับการเข้าร่วมในโครงการกีฬา โดยการใช้คำถามขึ้นอยู่กับความคิดที่มนุษย์ เด็กและวัยรุ่นจำนวน 20 คน ถูกสัมภาษณ์ วิธีการวิเคราะห์ที่ถูกต้องโดย ฟิโนมีโนกราฟี มี 6 ด้านคือ การได้เพื่อนใหม่ การเรียนรู้ ความแข็งแรงของร่างกาย เป็นบุคคลที่เหมาะสม ธรรมชาติของประสบการณ์และความสนุกสนาน ผลการวิจัยพบว่า เป็นการดีเยี่ยมในการเข้าร่วมโครงการกีฬาอย่างหลากหลายและการค้นพบที่สำคัญ ความสำคัญของโปรแกรมต้องมาจากความร่วมมือของสังคมที่แตกต่างกันหลายๆ กลุ่ม และเขาทั้งหลายได้สาธิต กิจกรรมเกี่ยวกับร่างกายที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบที่เป็นไปในทางบวกมากมายทั้งสองด้านคือ ระดับบุคคลและระดับสังคม

5.2 งานวิจัยในประเทศ

ธานินทร์ บุญญาลงกรณ์ (2544 : บทคัดย่อ) เจตคติของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีต่อวิชาพลศึกษาตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 การวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีต่อวิชาพลศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 เพื่อเปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง และเพื่อเปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียนในกรุงเทพมหานครกับนักเรียนในต่างจังหวัด ผู้วิจัยได้ใช้แบบวัดเจตคติที่มีต่อวิชาพลศึกษาเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นปีที่ 1-3 จำนวน 1,400 คน ได้รับแบบวัดเจตคติคืนทั้งสิ้น 1,393 ชุด คิดเป็นร้อยละ 99.5 ผู้วิจัยนำข้อมูลมาวิเคราะห์หาค่าทางสถิติทั้งหมดด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป เอส พี เอส เอส ฟอว์วินโดว์ รุ่น 12.0 (SPSS : Statistical Package for the Social Science for Window Version 12.0) เพื่อหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แล้วนำเสนอข้อมูลในรูปแบบตารางประกอบความเรียง ผลการวิจัยพบว่า เจตคติของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีต่อวิชาพลศึกษาพบว่า นักเรียนส่วนมากมีเจตคติต่อวิชาพลศึกษาอยู่ในเกณฑ์ที่เห็นด้วย เจตคติของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีต่อวิชาพลศึกษาระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เจตคติของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีต่อวิชาพลศึกษาระหว่างนักเรียนในกรุงเทพมหานครกับนักเรียนในต่างจังหวัดไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สนธิภา แก้วสนิท (2546 : บทคัดย่อ) ความคิดเห็นที่มีต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนในเครือคณะภคินีเซนต์ปอล เดอชาร์ตร ในเขตกรุงเทพมหานคร

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนในเครือคณะภคินีเซนต์ปอล เดอชาร์ต ในเขตกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2546 จำนวน 375 คน ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำแนกตามระดับชั้น จำแนกตามระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและในภาพรวมมีความคิดเห็นต่อวิชาพลศึกษาอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ในภาพรวม รายด้านเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ด้านบุคลิกภาพของผู้สอนวิชาพลศึกษา ด้านจุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษา ด้านการจัดวัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการวัดผลและประเมินผล ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านเนื้อหาวิชาและหลักสูตรวิชาพลศึกษา นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นระหว่างชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กับ ปีที่ 3 และปีที่ 2 กับ ปีที่ 3 มีความคิดเห็นที่มีต่อวิชาพลศึกษาด้านบุคลิกภาพของผู้สอนวิชาพลศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นระหว่างชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กับ ปีที่ 2 มีความคิดเห็นที่มีต่อวิชาพลศึกษาด้านบุคลิกภาพของผู้สอนวิชาพลศึกษาไม่แตกต่างกัน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นระหว่างชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1ปีที่ 2 และปีที่ 3 มีความคิดเห็นที่มีต่อวิชาพลศึกษาด้านจุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษา ด้านเนื้อหาวิชาและหลักสูตรวิชาพลศึกษา ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการจัดวัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการวัดผลและประเมินผล และรวมทุกด้านไม่แตกต่างกัน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ปานกลางและสูง มีความคิดเห็นที่มีต่อวิชาพลศึกษาด้านจุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษา ด้านเนื้อหาวิชาและหลักสูตรวิชาพลศึกษา ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านบุคลิกภาพของผู้สอนวิชาพลศึกษา ด้านการจัดวัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการวัดผลและประเมินผล และรวมทุกด้านไม่แตกต่างกัน

วิรัตน์ เกตุเทศ (2547 : บทคัดย่อ) ความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลก ปีการศึกษา 2546 การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อทราบความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลก ปีการศึกษา 2546 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลก ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2546 จำนวน 312 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่น .94 และวิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ ผลการศึกษาพบว่า ความคิดเห็นด้านการจัดการเรียนการสอน นักเรียนหญิงร้อยละ 52.28 และนักเรียนชายร้อยละ 59.93 มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมาก ด้านการปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ นักเรียนหญิงร้อยละ 54.93 มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และนักเรียนชายร้อยละ 50.85 มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมาก ด้าน

หลักสูตร นักเรียนหญิงร้อยละ 59.58 และนักเรียนชายร้อยละ 62.97 มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมาก ด้านสื่อการเรียนการสอน นักเรียนหญิงร้อยละ 55.20 และนักเรียนชายร้อยละ 49.15 มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

กฤษณะ แซ่มเงิน (2549 : บทคัดย่อ) การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อทราบความคิดเห็นของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2548 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 380 คน เป็นเพศชาย 161 คน เพศหญิง 219 คน โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีความเชื่อมั่น 0.92 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าของความถี่และค่าร้อยละ นำมาเขียนเป็นความเรียง ผลการศึกษาพบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2548 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านบุคลิกลักษณะของครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่ และอุปกรณ์ และด้านการวัดผลและประเมินผลวิชาพลศึกษา มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ความคิดเห็นของนักเรียนชายและหญิงที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2548 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านบุคลิกลักษณะของครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่และอุปกรณ์ และด้านการวัดผลและประเมินผลวิชาพลศึกษา มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4, 5 และ 6 ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2548 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านบุคลิกลักษณะของครูผู้สอนวิชาพลศึกษา และด้านการวัดผลและประเมินผลวิชาพลศึกษา มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก สำหรับด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่ และอุปกรณ์ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง และนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และ 6 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

พัชรวรรณ คำหงส์ (2549 : บทคัดย่อ) การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อทราบความคิดเห็นของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ที่มีต่อการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาฉะเชิงเทรา ปีการศึกษา 2548 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 380 คน เป็นเพศชาย 173 คน เพศหญิง 207 คน โดยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่น 0.90 วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าความถี่และค่าร้อยละ ผลการศึกษาพบว่า ความคิดเห็นด้านจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 45.61 ด้านบุคลิภาพของครูผู้สอนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 63.53 ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกอุปกรณ์สถานที่ที่ใช้ในการสอน มีความ

คิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 43.68 ด้านการวัดและประเมินผลมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 60.58

ชนะจิต เกตุอุไร (2549 : บทคัดย่อ) การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ที่มีต่อการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2548 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 จำนวน 375 คน เป็นนักเรียนชาย 157 คน และนักเรียนหญิง 218 คน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่น .84 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ ผลการศึกษาพบว่า ความคิดเห็นด้านกิจกรรมการเรียนการสอนโดยรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 46.69 ด้านสถานที่อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 37.09 ด้านการวัดผลและประเมินผลโดยรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 47.98 ด้านบุคลิกภาพของอาจารย์ผู้สอนโดยรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 44.67

จักรพันธ์ ศรีมกุฏ. (2552 : บทคัดย่อ) การวิจัยในครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 จำนวน 432 คน แบ่งเป็นนักเรียนชาย 216 คน นักเรียนหญิง 216 คน ซึ่งได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.92 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และทดสอบค่าความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีของเซฟเฟ่ โดยกำหนดค่าความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการศึกษาพบว่า

1. ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.24 และ 0.30 ตามลำดับ

2. เปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 ตามตัวแปรเพศ นักเรียนชายและนักเรียนหญิง พบว่าไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาด้านครูผู้สอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. เปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2551 ตามตัวแปรระดับชั้นคือ มัธยมศึกษาปีที่ 1 มัธยมศึกษาปีที่ 2 และมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในด้านอุปกรณ์และสถานที่ ด้านครูผู้สอน ด้านการประเมินผลไม่แตกต่างกัน ส่วนด้านวิธีการสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงนำไปทำการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยวิธีของเซฟเฟ่ พบว่า ความคิดเห็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไม่มีความแตกต่างกัน ส่วนความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาด้านวิธีการสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แตกต่างกับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปแนวคิดในการทำวิจัย

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศที่เกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาของผู้วิจัยและนักการศึกษาหลายท่านว่า ความคิดเห็นแต่ละด้านมีความแตกต่างกัน ทั้งด้านหลักสูตร ด้านจุดมุ่งหมาย ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านสื่อ อุปกรณ์และสถานที่ และด้านการวัดและประเมินผล และได้ช่วยให้ผู้วิจัยได้ทราบถึงแนวความคิดและการนำเอาความรู้ไปพัฒนาปรับปรุง และส่งเสริมการจัดเรียนรู้วิชาพลศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และเป็นแนวทางสำหรับผู้ที่วิจัยต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ใช้แบบแผนการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research) ในการศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร และโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 ปีการศึกษา 2553 โดยมีรายละเอียดขั้นตอนวิธีการดำเนินการศึกษาวิจัยดังนี้

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การหาคุณภาพเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษานี้ ได้แก่ นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ที่เรียนวิชาพลศึกษา ในโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร มี 8 โรงเรียน มีจำนวนนักเรียน 6,192 คน ชาย 2,985 คน หญิง 3,207 คน และโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1 ปีการศึกษา 2553 มี 67 โรงเรียน มีจำนวนนักเรียน 76,464 คน ชาย 39,320 คน หญิง 37,144 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ที่เรียนวิชาพลศึกษา โรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่ายโดยการจับสลากโรงเรียนสาธิตในเขตกรุงเทพมหานคร ได้จำนวน 3 โรงเรียน จากจำนวนทั้งหมด 8 โรงเรียน และโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1 ได้จำนวน 3 โรงเรียน จากจำนวนทั้งหมด 67 โรงเรียน (โรงเรียนสาธิต จำนวน 3 โรงเรียน และโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร จำนวน 3 โรงเรียน) มีจำนวน 7,310 คน แบ่งเป็นนักเรียนชาย 3,635 คน และนักเรียนหญิง 3,675 คน จากการประมาณขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้

ตารางสำเร็จรูปของ เครจซี่และมอร์แกน (เทเวศร์ พิริยะพจนท์. 2545 : 128; อ้างอิงจาก Krejcie ;& Morgan.) ได้จำนวน 364 คน ซึ่งผู้วิจัยกำหนดเป็น 432 คน เป็นชาย 216 คน หญิง 216 คน และใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Random Sampling) มีรายละเอียดดังนี้

1. สุ่มตัวอย่างโรงเรียนสาธิตในเขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่ายโดยการจับสลาก ได้จำนวน 3 โรงเรียน คือ

- 1.1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน
- 1.2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
- 1.3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง

2. สุ่มโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1 โดยกำหนดว่าโรงเรียนที่จะนำมานั้นจะต้องเป็นโรงเรียนสหศึกษา มีการจัดการเรียนการสอนทั้งช่วงชั้นที่ 3 และช่วงชั้นที่ 4 และมีจำนวนนักเรียนที่ใกล้เคียงกัน จำนวน 3 โรงเรียน ดังนี้

- 2.1 โรงเรียนนนทรีวิทยา
- 2.2 โรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย
- 2.3 โรงเรียนมัธยมวัดธาตุทอง

3. สุ่มจำนวนนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ของโรงเรียนสาธิตและโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 ปีการศึกษา 2553 ได้จำนวน 7,310 คน แบ่งเป็นนักเรียนชาย 3,635 คน และนักเรียนหญิง 3,675 คน

4. ประมาณขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากการใช้ตารางสำเร็จรูปของ เครจซี่และมอร์แกน (เทเวศร์ พิริยะพจนท์. 2545 :128; อ้างอิงจาก Krejcie ;& Morgan.) ได้จำนวน 364 คน ซึ่งผู้วิจัยกำหนดเป็น 432 คน เป็นชาย 216 คน หญิง 216 คน

ตาราง 2 จำนวนประชากร

ชื่อโรงเรียน	จำนวน	ชาย	หญิง
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน	1,046	462	584
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร	841	377	464
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง	1,224	632	592
โรงเรียนนนทรีวิทยา	1,583	861	722
โรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย	1,354	734	620
โรงเรียนมัธยมวัดธาตุทอง	1,262	569	693
รวม	7,310	3,635	3,675

ตาราง 3 จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

ชื่อโรงเรียน	จำนวน	ชาย	หญิง
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน	72	36	36
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร	72	36	36
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง	72	36	36
โรงเรียนนนทรีวิทยา	72	36	36
โรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย	72	36	36
โรงเรียนมัธยมวัดธาตุทอง	72	36	36
รวม	432	216	216

ตาราง 4 จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามโรงเรียนและเพศ

โรงเรียนที่ใช้ในการศึกษา	จำนวน กลุ่ม ตัวอย่าง	ม.1			ม.2			ม.3		
		ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน	72	12	12	24	12	12	24	12	12	24
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร	72	12	12	24	12	12	24	12	12	24
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัย รามคำแหง	72	12	12	24	12	12	24	12	12	24
โรงเรียนนนทรีวิทยา	72	12	12	24	12	12	24	12	12	24
โรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย	72	12	12	24	12	12	24	12	12	24
โรงเรียนมัธยมวัดธาตุทอง	72	12	12	24	12	12	24	12	12	24
รวม	432	72	72	144	72	72	144	72	72	144

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม (Questionnaires) ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร และโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1 ปีการศึกษา 2553 ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไป สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจคำตอบ (Check List)

ตอนที่ 2 เป็นข้อคำถามเพื่อสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้สาระพลศึกษา 4 ด้าน เป็นมาตราส่วนประมาณ (Rating Scale) 5 ระดับ คือ เห็นด้วยมากที่สุด เห็นด้วยมาก เห็นด้วยปานกลาง เห็นด้วยน้อยที่สุด ซึ่งประกอบไปด้วยด้านต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
2. ด้านครูผู้สอน

3. ด้านสื่อ อุปกรณ์ และสถานที่

4. ด้านการวัดและประเมินผล

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่นๆ มีลักษณะเป็นปลายเปิด (Open-Ended Questionnaires) เพื่อให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยแบ่งขั้นตอนการสร้างเครื่องมือออกเป็น 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาเอกสาร ตำรา บทความ วารสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อรวบรวมข้อมูลรายละเอียดต่างๆ เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา

ขั้นตอนที่ 2 สร้างแบบสอบถามตามกรอบแนวคิดที่ได้จากการศึกษาค้นคว้า

ขั้นตอนที่ 3 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือด้านความเที่ยงตรงตามเนื้อหา ภาษาที่ใช้ และข้อเสนอแนะต่างๆ

ขั้นตอนที่ 4 ปรับปรุงอีกครั้งแล้วนำไปทดลองใช้เพื่อหาคุณภาพของแบบสอบถาม

3. การหาคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่แก้ไขโดยผ่านความเห็นชอบของผู้เชี่ยวชาญไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ปีการศึกษา 2553 จำนวน 30 คน ซึ่งมีลักษณะธรรมชาติใกล้เคียงกับกลุ่มเป้าหมายมีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.93 โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach)

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยมีวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. ขอนหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่จะศึกษา เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง
3. นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาตรวจสอบความสมบูรณ์ถูกต้อง แล้วนำไปดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

5. การจัดทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนสาระพลศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร และโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่ การศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1 ปีการศึกษา 2553 มาทำการวิเคราะห์ทางสถิติดังนี้

1. นำข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 1 มาแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละตามตัวแปร ได้แก่ เพศและระดับชั้นที่ศึกษา แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

2. นำข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 2 มาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของความคิดเห็น แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง โดยแปลความหมายจาก ค่าเฉลี่ย (ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2550: 69) ดังนี้

มากที่สุด มีค่าระหว่าง 4.50 – 5.00

มาก มีค่าระหว่าง 3.50 – 4.49

ปานกลาง มีค่าระหว่าง 2.50 – 3.49

น้อย มีค่าระหว่าง 1.50 – 2.49

น้อยที่สุด มีค่าระหว่าง 1.00 – 1.49

3. เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนสาระพลศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร และโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่ การศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1 ปีการศึกษา 2553 จำแนกตามสังกัดและเพศ โดยทดสอบค่าที่ (t - test) เพื่อทดสอบสมมุติฐานข้อ 1 แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

4. นำข้อมูลแบบสอบถามตอนที่ 3 มาสรุปและทำเป็นความเรียง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่างๆ แทนความหมายดังต่อไปนี้

n แทน กลุ่มตัวอย่าง

\bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย (Mean)

S.D. แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

t แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์การแจกแจงแบบที (t-distribution)

p แทน ความน่าจะเป็น

F แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์การแจกแจงแบบเอฟ (F-distribution)

df แทน ชั้นแห่งความอิสระ (Degree of Freedom)

SS แทน ผลบวกของคะแนนเบี่ยงเบนกำลังสอง (Sum of Square)

MS แทน ค่าเฉลี่ยของผลบวกของคะแนนเบี่ยงเบนกำลังสอง (Mean of Square)

* แทน นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. แจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

2. หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้
สาระพลศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3
ปีการศึกษา 2553 จำแนกเป็นนักเรียนในโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
ในเขตกรุงเทพมหานคร และนักเรียนในโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษากทม. เขต 1

การแปลความหมายจากค่าเฉลี่ยเป็นระดับความคิดเห็น (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2550 : 69)

4.50 - 5.00 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด

3.50 - 4.49 หมายถึง เห็นด้วยมาก

2.50 - 3.49 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง

1.50 - 2.49 หมายถึง เห็นด้วยน้อย

1.00 - 1.49 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด

3. เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ระหว่างนักเรียนใน โรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร กับนักเรียนใน โรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษากทม. เขต 1 ปีการศึกษา 2553 โดยใช้สถิติที่ (t-test independent)

4. สรุปข้อมูลความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ มาสรุปเป็นรายด้าน และนำเสนอเป็น ความเรียง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตาราง 5 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม (n = 400)

ตัวแปรที่ศึกษา		ความถี่	ร้อยละ
สังกัด			
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา		216	50.00
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากทม. เขต1		216	50.00
รวม		432	100.00
เพศ			
ชาย		216	50.00
หญิง		216	50.00
รวม		432	100.00
ระดับชั้น			
ม.	1	144	33.33
ม.	2	144	33.33
ม.	3	144	33.33
รวม		432	100.00

จากตาราง 5 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ปีการศึกษา 2553 จำนวนทั้งสิ้น 432 คน ประกอบด้วย นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1, 2 และ 3 ระดับชั้นละ 144 คน ซึ่งแยกเป็น เพศชายและเพศหญิงเท่ากันคือ 216 คน และเป็นนักเรียนในโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงาน

คณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 216 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 และเป็นนักเรียนในโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษากทม. เขต 1 จำนวน 216 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00

2. ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร และโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษากทม. เขต 1 ปีการศึกษา 2553

ตาราง 6 ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ปีการศึกษา 2553 ในโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ($n = 216$) และโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษากทม. เขต 1 ($n = 216$)

รายการ	สกอ.			สพฐ.		
	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
1. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.05	0.55	มาก	4.04	0.56	มาก
2. ด้านผู้สอน	4.24	0.48	มาก	4.09	0.57	มาก
3. ด้านสื่อ อุปกรณ์และสถานที่	3.98	0.59	ปานกลาง	3.82	0.71	ปานกลาง
4. ด้านการวัดและประเมินผล	4.10	0.56	มาก	4.02	0.68	มาก
รวม	4.09	0.46	มาก	3.99	0.53	ปานกลาง

จากตาราง 6 แสดงว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ปีการศึกษา 2553 ในโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยรวมมีความเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.09$, S.D. = 0.46) และนักเรียนในโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษากทม. เขต 1 โดยรวมมีความเห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.99$, S.D. = 0.53)

ตาราง 7 ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ปีการศึกษา 2553 ในโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร (n = 216) และโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 (n = 216) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

รายการ	สกอ.			สพฐ.		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. ผู้สอนแจ้งจุดประสงค์ในการเรียนให้ทราบก่อนการเรียนทุกครั้ง	4.05	0.79	มาก	4.13	0.89	มาก
2. ผู้สอนมีวิธีสอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียน มีความคิดสร้างสรรค์เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง	4.06	0.75	มาก	4.06	0.85	มาก
3. ผู้สอนมีการจัดกิจกรรมพลศึกษา ที่ทำให้ผู้เรียนทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะ	4.10	0.72	มาก	4.00	0.88	มาก
4. ผู้สอนจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ออกกำลังกายได้อย่างถูกต้อง	4.25	0.72	มาก	4.02	0.91	มาก
5. กิจกรรมพลศึกษาช่วยให้ผู้เรียนมีพัฒนาการ ด้านร่างกายจิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา	4.04	0.83	มาก	4.25	0.78	มาก
6. กิจกรรมที่สอนมีการระมัดระวังเพื่อความปลอดภัย	4.12	0.75	มาก	4.07	0.85	มาก
7. กิจกรรมที่สอนเหมาะสมกับระดับความสามารถของนักเรียน	4.07	0.80	มาก	4.02	0.85	มาก
8. มีการแจ้งเกณฑ์การวัดและประเมินผลอย่างชัดเจน ในชั่วโมงแรกของการเรียน	4.13	0.76	มาก	3.99	0.96	ปานกลาง
9. มีการสอดแทรกคุณธรรมจริยธรรมระหว่างการสอน	3.75	0.86	ปานกลาง	3.85	0.98	ปานกลาง
10. กิจกรรมพลศึกษาช่วยให้ผู้เรียนสามารถตัดสินใจได้อย่างมีเหตุผล	3.98	0.86	ปานกลาง	3.98	0.82	ปานกลาง
รวม	4.05	0.55	มาก	4.04	0.56	มาก

จากตาราง 7 แสดงว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ปีการศึกษา 2553 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ของนักเรียนในโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยรวมมีความเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.05$, S.D. = 0.55) และนักเรียนในโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 โดยรวมมีความเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.04$, S.D. = 0.56)

ตาราง 8 ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ปีการศึกษา 2553 ในโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร (n = 216) และโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่ การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 (n = 216) ด้านครูผู้สอน

รายการ	สกอ.			สพฐ.		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. ผู้สอนมีมนุษยสัมพันธ์ดี สุภาพ เป็นมิตร ร่าเริงแจ่มใส	4.35	0.64	มาก	4.06	0.92	มาก
2. ผู้สอนประพฤติตนได้เหมาะสมและเป็นแบบอย่างที่ดี	4.28	0.73	มาก	4.11	0.87	มาก
3. ผู้สอนมีความรู้ ความสามารถในวิชาที่สอน	4.38	0.62	มาก	4.27	0.76	มาก
4. ผู้สอนเตรียมการสอน และมีความตั้งใจในการสอน	4.38	0.66	มาก	4.23	0.85	มาก
5. ผู้สอนสอนตามจุดประสงค์และเนื้อหาวิชา	4.31	0.70	มาก	4.09	0.88	มาก
6. ผู้สอนมีวิธีการสอนใหม่ ๆ ที่หลากหลาย	3.88	0.87	ปานกลาง	3.93	0.88	ปานกลาง
7. ผู้สอนใช้ภาษา ถ้อยคำในการสื่อความหมาย ได้อย่างชัดเจนถูกต้องและเหมาะสม	4.06	0.79	มาก	3.94	0.87	ปานกลาง
8. ผู้สอนสร้างบรรยากาศที่สนุกสนาน ในการเรียนการสอน	4.01	0.90	มาก	3.91	1.05	ปานกลาง
9. ผู้สอนตรงต่อเวลา และมีความรับผิดชอบ ในหน้าที่การสอน	4.36	0.76	มาก	4.07	0.89	มาก
10. ผู้สอนปลุกฝังให้ผู้เรียน มีระเบียบวินัย ความรับผิดชอบ และความมีน้ำใจนักกีฬา	4.35	0.72	มาก	4.27	0.91	มาก
รวม	4.24	0.48	มาก	4.09	0.57	มาก

จากตาราง 8 แสดงว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ตามหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ปีการศึกษา 2553 ด้านครูผู้สอน ของนักเรียนในโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยรวมมีความเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.24$, S.D. = 0.48) และนักเรียนในโรงเรียนสังกัด เขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 โดยรวมมีความเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.09$, S.D. = 0.57)

ตาราง 9 ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ปีการศึกษา 2553 ในโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร (n = 216) และโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่ การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 (n = 216) ด้านสื่อ อุปกรณ์และสถานที่

รายการ	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
1. ผู้สอนใช้ สื่อ และ อุปกรณ์ที่ใช้ในการสอน ได้สอดคล้องกับเนื้อหาและกิจกรรม	4.43	0.64	มาก	4.22	0.82	มาก
2. อุปกรณ์กีฬามีการดูแลอย่างสม่ำเสมอ	3.99	0.83	ปานกลาง	3.96	0.87	ปานกลาง
3. สถานที่จัดกิจกรรมแบ่งเป็นสัดส่วน	4.02	0.75	มาก	3.90	0.96	ปานกลาง
4. มีห้องน้ำที่ถูกละทำความสะอาด และเพียงพอกับผู้เรียน	4.04	0.90	มาก	3.42	1.20	ปานกลาง
5. มีตู้น้ำดื่มที่สะอาด และเพียงพอกับผู้เรียน	3.75	1.06	ปานกลาง	3.62	1.13	ปานกลาง
6. อุปกรณ์กีฬาเพียงพอกับจำนวนผู้เรียน	4.08	0.86	มาก	3.77	1.08	ปานกลาง
7. มีการจัดบริการ การยืมอุปกรณ์ นอกเวลาเรียน	3.80	1.00	ปานกลาง	3.63	1.11	ปานกลาง
8. สถานที่เรียนมีบรรยากาศที่เหมาะสม เช่น แสงเพียงพอ และอากาศถ่ายเทสะดวก	3.73	1.00	ปานกลาง	3.98	0.98	ปานกลาง
9. สนามหรืออาคารกีฬาในร่มมีความเหมาะสมกับ ชนิดกีฬาและกิจกรรม	3.99	0.87	ปานกลาง	3.90	1.07	ปานกลาง
10. สถานที่และอุปกรณ์ในการฝึก พร้อมใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ	3.96	0.90	ปานกลาง	3.85	0.98	ปานกลาง
รวม	3.98	0.59	ปานกลาง	3.82	0.71	ปานกลาง

จากตาราง 9 แสดงว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ตามหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ปีการศึกษา 2553 ด้านสื่อ อุปกรณ์ และสถานที่ ของนักเรียนในโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขต กรุงเทพมหานคร โดยรวมมีความเห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.98$, S.D. = 0.59) และ นักเรียนในโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 โดยรวมมีความเห็นด้วยอยู่ใน ระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.82$, S.D. = 0.71)

ตาราง 10 ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ปีการศึกษา 2553 ในโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร (n = 216) และโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่ การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 (n = 216) ด้านการวัดและประเมินผล

รายการ	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
1. การวัดและประเมินผลเป็นไปตามศักยภาพของผู้เรียน	4.22	0.76	มาก	4.01	0.94	มาก
2. การวัดและประเมินผล ก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียน	4.00	0.69	มาก	3.96	0.87	ปานกลาง
3. มีการแจ้งให้ทราบล่วงหน้าก่อนการวัด และประเมินผลทุกครั้ง	4.13	0.87	มาก	3.98	0.99	ปานกลาง
4. ใช้วิธีการวัดผลและประเมินผลที่หลากหลาย	4.00	0.84	มาก	3.90	1.02	ปานกลาง
5. มีการสอบทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ	4.01	0.87	มาก	3.98	1.03	ปานกลาง
6. ชี้แจงให้ทราบเกณฑ์และวิธีการทดสอบชัดเจน	4.13	0.76	มาก	4.09	0.95	มาก
7. การทดสอบมีเกณฑ์การให้คะแนนที่ชัดเจน	4.10	0.84	มาก	4.10	0.92	มาก
8. ผู้เรียนทราบและยอมรับผลในประเมินทุกครั้ง	4.15	0.88	มาก	4.04	0.97	มาก
9. การให้คะแนนเป็นไปตามพัฒนาการ ของผู้เรียนแต่ละคน	4.17	0.80	มาก	4.04	0.94	มาก
10. ผู้เรียนมีความมั่นใจว่าการวัดและประเมินผล มีความยุติธรรม	4.15	0.83	มาก	4.09	0.96	มาก
รวม	4.10	0.56	มาก	4.02	0.68	มาก

จากตาราง 10 แสดงว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ตามหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ปีการศึกษา 2553 ด้านการวัดและ ประเมินผล ของนักเรียนในโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขต กรุงเทพมหานคร โดยรวมมีความเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.10$, S.D. = 0.56) และนักเรียนใน โรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 โดยรวมมีความเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.02$, S.D. = 0.68)

3. เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ย ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร และโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่ การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 ปีการศึกษา 2553 ระหว่างนักเรียนชายกับหญิง

ตาราง 11 ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ปีการศึกษา 2553 ระหว่างนักเรียนในโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร (n = 216) กับนักเรียน โรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 (n = 216)

รายการ	สกอ.		สพฐ.		t	p
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.		
1. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.05	0.55	4.04	0.56	0.30	.761
2. ด้านผู้สอน	4.24	0.48	4.09	0.57	2.94*	.003
3. ด้านสื่อ อุปกรณ์และสถานที่	3.98	0.59	3.82	0.71	2.45*	.015
4. ด้านการวัดและประเมินผล	4.10	0.56	4.02	0.68	1.40	.161
รวม	4.09	0.46	3.99	0.53	2.11*	.036

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 11 แสดงว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ตามหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ปีการศึกษา 2553 โดยรวมนักเรียน ในโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร มีค่าเฉลี่ย ความคิดเห็นเท่ากับ 4.09 (S.D. = 0.46) และนักเรียนในโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1 มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 3.99 (S.D. = 0.53) เมื่อทำการทดสอบทาง สถิติพบว่า นักเรียนโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขต กรุงเทพมหานคร และโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 ปีการศึกษา 2553 มี ความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า แตกต่างกันในด้านผู้สอน และด้านสื่อ อุปกรณ์และสถานที่ แต่ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และ ด้านการวัดและประเมินผลไม่แตกต่างกัน

ตาราง 12 ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของนักเรียนชาย ช่วงชั้นที่ 3 ปีการศึกษา 2553 ระหว่างนักเรียนโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร (n = 108) กับนักเรียนโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษากทม กรุงเทพมหานคร เขต 1 (n = 108)

รายการ	สกอ.		สพฐ.		t	p
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.		
1. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.07	0.59	4.11	0.52	0.61	.542
2. ด้านผู้สอน	4.23	0.49	4.10	0.57	1.76	.080
3. ด้านสื่อ อุปกรณ์ และสถานที่	3.99	0.62	3.87	0.70	1.32	.189
4. ด้านการวัดและประเมินผล	4.15	0.56	4.03	0.69	1.36	.176
รวม	4.11	0.47	4.03	0.53	1.15	.250

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 12 แสดงว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของนักเรียนชาย ช่วงชั้นที่ 3 ปีการศึกษา 2553 โดยรวมนักเรียนในโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 4.11 (S.D. = 0.47) และนักเรียนในโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษากทม กรุงเทพมหานคร เขต 1 มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 4.03 (S.D. = 0.53) เมื่อทำการทดสอบทางสถิติพบว่า นักเรียนชาย ช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร และนักเรียนชาย ช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษากทม กรุงเทพมหานคร มีความเห็นต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ปีการศึกษา 2553 โดยรวมไม่แตกต่างกัน

ตาราง 13 ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของนักเรียนหญิง ช่วงชั้นที่ 3 ปีการศึกษา 2553 ระหว่างนักเรียนโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร (n = 108) กับนักเรียนโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษากทม. เขต 1 (n = 108)

รายการ	สกอ.		สพฐ.		t	p
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.		
1. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.04	0.50	3.96	0.58	1.06	.290
2. ด้านผู้สอน	4.24	0.47	4.07	0.57	2.40*	.017
3. ด้านสื่อ อุปกรณ์ และสถานที่	3.97	0.56	3.78	0.73	2.15*	.033
4. ด้านการวัดและประเมินผล	4.06	0.57	4.01	0.67	0.62	.535
รวม	4.08	0.45	3.96	0.53	1.82	.069

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 13 แสดงว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของนักเรียนหญิง ช่วงชั้นที่ 3 ปีการศึกษา 2553 โดยรวมนักเรียนในโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 4.08 (S.D. = 0.45) และนักเรียนในโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษากทม. เขต 1 มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 3.96 (S.D. = 0.53) เมื่อทำการทดสอบทางสถิติพบว่า นักเรียนหญิง ช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร และนักเรียนหญิง ช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษากทม. เขต 1 มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ปีการศึกษา 2553 โดยรวมไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และด้านสื่อ อุปกรณ์ และสถานที่ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านผู้สอนและด้านการวัดและประเมินผลไม่แตกต่างกัน

ตาราง 14 ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2553 ระหว่างนักเรียนโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร (n = 72) กับนักเรียนโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษากทม. เขต 1 (n = 72)

รายการ	สกอ.		สพฐ.		t	p
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.		
1. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.14	0.57	4.28	0.55	1.56	.122
2. ด้านผู้สอน	4.24	0.47	4.20	0.61	0.46	.649
3. ด้านสื่อ อุปกรณ์ และสถานที่	4.13	0.50	4.14	0.61	0.16	.870
4. ด้านการวัดและประเมินผล	4.22	0.55	4.34	0.57	1.25	.213
รวม	4.18	0.47	4.24	0.50	0.72	.471

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 14 แสดงว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2553 โดยรวมนักเรียนในโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 4.18 (S.D. = 0.47) และนักเรียนในโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษากทม. เขต 1 มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 4.24 (S.D. = 0.50) เมื่อทำการทดสอบทางสถิติพบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร และนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษากทม. เขต 1 มีความเห็นต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ปีการศึกษา 2553 โดยรวมไม่แตกต่างกัน

ตาราง 15 ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2553 ระหว่างนักเรียนโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร (n = 72) กับนักเรียนโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษากทม กรุงเทพมหานคร เขต 1 (n = 72)

รายการ	สกอ.		สพฐ.		t	p
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.		
1. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.04	0.55	3.91	0.52	1.42	.159
2. ด้านผู้สอน	4.21	0.49	4.05	0.57	1.87	.064
3. ด้านสื่อ อุปกรณ์ และสถานที่	3.92	0.66	3.63	0.63	2.67*	.008
4. ด้านการวัดและประเมินผล	4.03	0.57	3.90	0.58	1.33	.186
รวม	4.05	0.49	3.87	0.46	2.23*	.027

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 15 แสดงว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2553 โดยรวมนักเรียนในโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 4.05 (S.D. = 0.49) และนักเรียนในโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษากทม กรุงเทพมหานคร เขต 1 มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 3.87 (S.D. = 0.46) เมื่อทำการทดสอบทางสถิติพบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร และนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษากทม กรุงเทพมหานคร เขต 1 มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ปีการศึกษา 2553 โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านสื่อ อุปกรณ์ และสถานที่ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านผู้สอน และด้านการวัดและประเมินผลไม่แตกต่างกัน

ตาราง 16 ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2553 ระหว่างนักเรียนโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร (n = 72) กับนักเรียนโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษากทม. เขต 1 (n = 72)

รายการ	สกอ.		สพฐ.		t	p
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.		
1. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	3.98	0.51	3.92	0.54	0.76	.448
2. ด้านผู้สอน	4.25	0.48	4.01	0.50	2.91*	.004
3. ด้านสื่อ อุปกรณ์ และสถานที่	3.89	0.58	3.70	0.78	1.67	.097
4. ด้านการวัดและประเมินผล	4.06	0.57	3.82	0.76	2.17*	.032
รวม	4.05	0.42	3.86	0.54	2.29*	.024

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 16 แสดงว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2553 โดยรวมนักเรียนในโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 4.05 (S.D. = 0.42) และนักเรียนในโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษากทม. เขต 1 มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 3.86 (S.D. = 0.54) เมื่อทำการทดสอบทางสถิติพบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร และนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษากทม. เขต 1 มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ปีการศึกษา 2553 โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และด้านการวัดและประเมินผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านผู้สอน และ ด้านสื่อ อุปกรณ์ และสถานที่ไม่แตกต่างกัน

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สังเขปความมุ่งหมายและวิธีการดำเนินการวิจัย

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ตามหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร และโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1 ปีการศึกษา 2553

2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ตามหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร และโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1 ปีการศึกษา 2553 จำแนกตามตัวแปร เพศ ระดับชั้น และสังกัดของ โรงเรียน

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ที่เรียนวิชาพลศึกษา ใน โรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร มี 8 โรงเรียน มีจำนวนนักเรียน 6,192 คน ชาย 2,985 คน หญิง 3,207 คน และโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1 ปีการศึกษา 2553 มี 6 โรงเรียน มีจำนวนนักเรียน 76,464 คน ชาย 39,320 คน หญิง 37,144 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ที่เรียนวิชาพลศึกษา โรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยใช้วิธีการ สุ่มตัวอย่างแบบง่ายโดยการจับสลากโรงเรียนสาธิตในเขตกรุงเทพมหานคร ได้จำนวน 3 โรงเรียน จากจำนวนทั้งหมด 8 โรงเรียน และโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1 ได้ จำนวน 3 โรงเรียน จากจำนวนทั้งหมด 67 โรงเรียน (โรงเรียนสาธิต จำนวน 3 โรงเรียน และโรงเรียน สังกัดเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร จำนวน 3 โรงเรียน) มีจำนวน 7,310 คน แบ่งเป็น นักเรียนชาย 3,635 คน และนักเรียนหญิง 3,675 คน

จากการประมาณขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของ เครจซี่และมอร์แกน (เทเวศร์ พิริยะพูนท์. 2545 : 128; อ้างอิงจาก Krejcie ;& Morgan.) ได้จำนวน 364 คน ซึ่งผู้วิจัยกำหนดเป็น 432 คน เป็นชาย 216 คน หญิง 216 คน และใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Random Sampling)

สมมติฐานในการวิจัย

1. นักเรียนชายและนักเรียนหญิงในโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร และโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 ปีการศึกษา 2553 มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาแตกต่างกัน
2. นักเรียนแต่ละช่วงชั้นในโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร และโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 ปีการศึกษา 2553 มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาแตกต่างกัน
3. นักเรียนโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร และโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 ปีการศึกษา 2553 มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาแตกต่างกัน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม (Questionnaires) ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร และโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1 ปีการศึกษา 2553 ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไป สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจคำตอบ (Check List)

ตอนที่ 2 เป็นข้อคำถามเพื่อสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้สาระพลศึกษา 4 ด้าน เป็นมาตราส่วนประมาณ (Rating Scale) 5 ระดับ คือ เห็นด้วยมากที่สุด เห็นด้วยมาก เห็นด้วยปานกลาง เห็นด้วยน้อยที่สุด ซึ่งประกอบไปด้วยด้านต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
2. ด้านครูผู้สอน
3. ด้านสื่อ อุปกรณ์ และสถานที่
4. ด้านการวัดและประเมินผล

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่นๆ มีลักษณะเป็นปลายเปิด (Open-Ended Questionnaires) เพื่อให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขอนหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างที่จะศึกษา เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง
3. นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาตรวจสอบความสมบูรณ์ถูกต้อง แล้วนำไปดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนสาระพลศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร และโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1 ปีการศึกษา 2553 มาทำการวิเคราะห์ทางสถิติดังนี้

1. นำข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 1 มาแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละตามตัวแปร ได้แก่ เพศ และระดับชั้นที่ศึกษา แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง
2. นำข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 2 มาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของความคิดเห็น แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง โดยแปลความหมายจากค่าเฉลี่ย (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2550 : 69) ดังนี้

มากที่สุด	มีค่าระหว่าง 4.50	– 5.00
มาก	มีค่าระหว่าง 3.50	– 4.49
ปานกลาง	มีค่าระหว่าง 2.50	– 3.49
น้อย	มีค่าระหว่าง 1.50	– 2.49
น้อยที่สุด	มีค่าระหว่าง 1.00	– 1.49

3. เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนสาระพลศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร และโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1 ปีการศึกษา 2553 จำแนกตามสังกัดและเพศ โดยทดสอบค่าที (t-test) เพื่อทดสอบสมมุติฐานข้อ 1 แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

4. เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนสาระ พลศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในโรงเรียน สาคิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร และโรงเรียนสังกัดเขต พื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1 ปีการศึกษา 2553 ตามตัวแปรระดับชั้น โดยการวิเคราะห์ ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way analysis of variance) (F-test) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อ 2

5. นำข้อมูลแบบสอบถามตอนที่ 3 มาสรุปและทำเป็นความเรียง

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยเรื่องความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ตามหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในโรงเรียนสาคิต สังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร และโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1 ปีการศึกษา 2553 ผลการวิจัยพบว่า

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 432 คน เป็นนักเรียน ชายและนักเรียนหญิง จำนวน 216 คนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 50 ระดับชั้นละ จำนวน 144 คนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 33.33 และจำแนกตามสังกัด จำนวน 2 สังกัด จำนวนสังกัดละ 216 คนเท่ากัน คิดเป็น ร้อยละ 50

2. ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อาหารพลศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษาขั้น พื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ปีการศึกษา 2553 ในโรงเรียนสาคิต สังกัด สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยรวมมีความเห็นด้วยอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 4.09$, S.D. = 0.46) และนักเรียนในโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 โดยรวมมีความเห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.99$, S.D. = 0.53) เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า

2.1 ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อาหารพลศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในโรงเรียนสาคิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ การอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร และโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 ปีการศึกษา 2553 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียนสาคิต สังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยรวมมีความเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.05$, S.D. = 0.55) และนักเรียนในโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 โดยรวมมีความเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.04$, S.D. = 0.56)

2.2 ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร และโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1 ปีการศึกษา 2553 ด้านครูผู้สอนของนักเรียนในโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยรวมมีความเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.24$, S.D. = 0.48) และนักเรียนในโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 โดยรวมมีความเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.09$, S.D. = 0.57)

2.3 ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร และโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1 ปีการศึกษา 2553 ด้านสื่อ อุปกรณ์และสถานที่ ของนักเรียนในโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยรวมมีความเห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.98$, S.D. = 0.59) และนักเรียนในโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1 โดยรวมมีความเห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.82$, S.D. = 0.71)

2.4 ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร และโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1 ปีการศึกษา 2553 ด้านการวัดและประเมินผลของนักเรียนในโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยรวมมีความเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.10$, S.D. = 0.56) และนักเรียนในโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1 โดยรวมมีความเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.02$, S.D. = 0.68)

3. ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของนักเรียนชาย ช่วงชั้นที่ 3 ปีการศึกษา 2553 โดยรวมนักเรียนในโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 4.11 (S.D. = 0.47) และนักเรียนในโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 4.03 (S.D. = 0.53) เมื่อทำการทดสอบทางสถิติพบว่า นักเรียนชาย ช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร และนักเรียนชาย ช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ปีการศึกษา 2553 โดยรวมไม่แตกต่างกัน

4. ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของนักเรียนหญิง ช่วงชั้นที่ 3 ปีการศึกษา 2553 โดยรวมนักเรียนในโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 4.08 (S.D. = 0.45) และนักเรียนในโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1 มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 3.96 (S.D. = 0.53) เมื่อทำการทดสอบทางสถิติพบว่า นักเรียนหญิง ช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร และนักเรียนหญิง ช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1 มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ปีการศึกษา 2553 โดยรวมไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และด้านสื่อ อุปกรณ์ และสถานที่ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านผู้สอนและด้านการวัดและประเมินผลไม่แตกต่างกัน

5. ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2553 โดยรวมนักเรียนในโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 4.18 (S.D. = 0.47) และนักเรียนในโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1 มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 4.24 (S.D. = 0.50) เมื่อทำการทดสอบทางสถิติพบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร และนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1 มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ปีการศึกษา 2553 โดยรวมไม่แตกต่างกัน

6. ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2553 โดยรวมนักเรียนในโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 4.05 (S.D. = 0.49) และนักเรียนในโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1 มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 3.87 (S.D. = 0.46) เมื่อทำการทดสอบทางสถิติพบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร และนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1 มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ปีการศึกษา 2553 โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านสื่อ อุปกรณ์ และสถานที่ แตกต่างกันอย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านผู้สอน และด้านการวัดและประเมินผลไม่แตกต่างกัน

7. ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2553 โดยรวมนักเรียนในโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 4.05 (S.D. = 0.42) และนักเรียนในโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1 มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 3.86 (S.D. = 0.54) เมื่อทำการทดสอบทางสถิติพบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร และนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1 มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ปีการศึกษา 2553 โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ และด้านการวัดและประเมินผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านผู้สอน และด้านสื่อ อุปกรณ์ และสถานที่ ไม่แตกต่างกัน

8. เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร และโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 ปีการศึกษา 2553 ระหว่างนักเรียนชายกับหญิง โดยรวมนักเรียนในโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 4.09 (S.D. = 0.46) และนักเรียนในโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1 มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 3.99 (S.D. = 0.53) เมื่อทำการทดสอบทางสถิติพบว่า นักเรียนโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขต กรุงเทพมหานคร และโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 ปีการศึกษา 2553 มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า แตกต่างกันในด้านผู้สอน และด้านสื่อ อุปกรณ์และสถานที่ แต่ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และด้านการวัดและประเมินผลไม่แตกต่างกัน

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมไม่มี

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ตามหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร และโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1 ปีการศึกษา 2553 ทำให้ทราบถึงความคิดเห็นของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ดังนี้

ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ปีการศึกษา 2553 ในโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยรวมมีความคิดเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่ากลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาเป็นกลุ่มที่เน้นเรื่องสุขภาพของเด็ก เป็นสำคัญ มุ่งพัฒนาผู้เรียนด้านปัญญา การแก้ปัญหา ระวังการออกกำลังกายและเล่นกีฬา เห็นคุณค่าของตัวเองและผู้อื่น ซึ่งสอดคล้องกับ วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2550 : 37) ได้กล่าวไว้ว่า ผู้เรียน ได้รับโอกาสให้เข้าร่วมกิจกรรมทางกายและกีฬา ทั้งประเภทบุคคลและประเภททีมอย่างหลากหลาย ทั้งของไทยและสากล กิจกรรมทางกายและกีฬาต่างๆ ช่วยให้ผู้เรียนได้เกิดสัมฤทธิ์ผลตามศักยภาพ ด้านความเจริญเติบโตและพัฒนาร่างกาย ได้ปรับปรุงสุขภาพและสมรรถภาพทางกาย เกิดการพัฒนาทักษะกลไกอย่างเต็มที่ ได้เรียนรู้ถึงความสำคัญของการฝึกฝนตนเองตามกฎ กติกา ระเบียบ และหลักการทางวิทยาศาสตร์ ได้แข่งขันและได้ทำงานร่วมกันเป็นทีม ได้รับประสบการณ์จากการลงมือ ปฏิบัติด้วยตนเอง (สุขภาพะศึกษา เล่ม 1 กีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 34 ราชพฤกษ์ เกมส์) และโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 โดยรวมมีความคิดเห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่ากลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษามีการจัดสื่อ การเรียนการสอนน้อย สถานที่ในการจัดกิจกรรมมีความจำกัด สิ่งอำนวยความสะดวกไม่เพียงพอ ซึ่งสอดคล้องกับ จรินทร์ ธานีรัตน์ (2513 : 453) ที่กล่าวว่า การสอนพลศึกษาในปัจจุบันอุปกรณ์ การสอนมีความสำคัญมาก เพราะถ้าขาดอุปกรณ์แล้ว การสอนวิชานี้จะไม่สมตามความมุ่งหมาย กล่าวคือ ครูพลศึกษาจะไม่สามารถนำเอากิจกรรมต่างๆ ที่ส่งเสริมการพัฒนาส่วนต่างๆ ของร่างกาย ได้ครบถ้วน ถ้าครูสอนกิจกรรมมากอย่างเพื่อให้เด็กได้พัฒนาการครบทุกส่วนของร่างกายก็จำเป็นต้อง มีอุปกรณ์การสอนอย่างพร้อมเพียงจึงจะสำเร็จผล

1. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ความคิดเห็นด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ปีการศึกษา 2553 ใน โรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยรวมมี ความคิดเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก และโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1

โดยรวมมีความคิดเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการจัดกิจกรรมของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาของทั้งสองสังกัดมีการจัดกิจกรรมที่หลากหลาย ทำให้ผู้เรียนมีความสุข สนุกสนาน มีความสุขในการปฏิบัติกิจกรรม ซึ่งสอดคล้องกับ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2548 : 347-348) ได้กล่าวไว้ว่า กิจกรรมในวิชาพลศึกษาและกีฬาต่างๆ นั้น เป็นกิจกรรมที่มีความสนุกสนานตามลักษณะของกิจกรรมในตัวของมันเองแล้ว โอกาสที่จะทำให้นักเรียนได้มีความต้องการ มีความกระตือรือร้นที่จะเรียน ต้องการที่จะมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนต่างๆ ก็จะเป็นไปตามธรรมชาติของมนุษย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักเรียนเป็นวัยที่ร่างกายและจิตใจกำลังต้องการเคลื่อนไหวเพื่อความสนุกสนานเป็นสำคัญ

2. ด้านผู้สอน

ความคิดเห็นด้านผู้สอนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ตามหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ปีการศึกษา 2553 ในโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยรวมมีความคิดเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก และโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 โดยรวมมีความคิดเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าครูผู้สอนมีความรู้ความสามารถที่สอนของทั้งสองสังกัดมีการเตรียมการสอน ตรงต่อเวลา มีความรับผิดชอบต่อนหน้าที่การสอน สร้างบรรยากาศที่สนุกสนาน ใช้ถ้อยคำในการสื่อความหมายได้อย่างชัดเจน ถูกต้องและเหมาะสม ปลุกฝังให้ผู้เรียนมีระเบียบวินัย ความรับผิดชอบและมีน้ำใจเป็นนักกีฬา ซึ่ง วรศักดิ์ เพียรชอบ (2523 : 40) ได้กล่าวถึงคุณสมบัติของครูพลศึกษาไว้ว่า เป็นผู้มีความรู้ในวิชาพลศึกษา วิชาชีพรู และวิชาการทั่วไป เป็นผู้มีความศรัทธาในวิชาชีพ มีความรับผิดชอบสูง เป็นผู้มีบุคลิกภาพดี มีสุขภาพร่างกายที่สมบูรณ์แข็งแรง มีคุณธรรม จิตใจโอบอ้อมอารี มีอารมณ์สนุกสนานร่าเริงและมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ บุคลิกลักษณะครูผู้สอนวิชาพลศึกษาจึงเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในกระบวนการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับ วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2536 : 168) เกี่ยวกับบุคลิกลักษณะของครูพลศึกษา ในภาพรวมมีลักษณะดังนี้คือ มีสุขภาพร่างกายดีทั้งร่างกายและจิตใจ เป็นผู้มีความสามารถในการสอน มีความต้องการและพร้อมที่จะให้บริการแก่บุคคลทั่วไป มีความสามารถในการวิเคราะห์ แยกแยะทักษะย่อยและการเคลื่อนไหวต่างๆ ออกมาให้นักเรียนเห็นได้อย่างถูกต้องชัดเจน ไม่ผิดพลาด มีความสามารถที่จะให้นักเรียนเกิดความรู้สึกพึงพอใจและอยากที่จะฝึกหรือเล่นกีฬาต่อไป เป็นผู้ที่มีรูปร่างและลักษณะท่าทางเหมาะสมกับอาชีพครูพลศึกษา มีน้ำใจนักกีฬาและพยายามปลุกฝังให้นักเรียนมีคุณสมบัติของผู้มีน้ำใจเป็นนักกีฬาอยู่เสมอ

3. ด้านสื่อ อุปกรณ์ และสถานที่

ความคิดเห็นด้านสื่อ อุปกรณ์ และสถานที่ ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ปีการศึกษา 2553 ในโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยรวมมีความคิดเห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง และโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 โดยรวมมีความคิดเห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้สอนของทั้งสองสังกัดมีการใช้สื่อและอุปกรณ์ได้สอดคล้องกับเนื้อหาและกิจกรรม สถานที่จัดกิจกรรมแบ่งเป็นสัดส่วน มีการดูแลอุปกรณ์กีฬาอย่างสม่ำเสมอ อุปกรณ์มีเพียงพอกับจำนวนผู้เรียน สนามหรืออาคารกีฬาในร่มมีความเหมาะสมกับชนิดกีฬาและกิจกรรม สถานที่และอุปกรณ์มีความพร้อมในการใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งมีความสอดคล้องกับ กระทรวงศึกษาธิการ (2540 : 540) กล่าวว่า ควรมีการส่งเสริมให้จัดสื่อและอุปกรณ์มาใช้กับกิจกรรมที่จัดขึ้นให้แต่ละคนออกกำลังกายในการเล่นที่เป็นไปตามธรรมชาติที่เหมาะสมสำหรับบุคคลให้มีทักษะทางกีฬา การใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ และสอดคล้องกับ วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2539 : 232) ได้กล่าวไว้ว่า วิชาพลศึกษามีรายวิชาต่างๆ มากมาย และในแต่ละรายวิชาจำเป็นต้องใช้วัสดุ อุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสมเท่านั้น การเรียนการสอนจึงจะดำเนินไปได้ด้วยดีตรงตามจุดมุ่งหมายที่ต้องการ นอกจากความเหมาะสมแล้วควรต้องพิจารณาถึงความเพียงพอ ความปลอดภัย และควรดูแลรักษาสิ่งเหล่านี้ให้พร้อมและเป็นระบบ

4. ด้านการวัดและประเมินผล

ความคิดเห็นด้านการวัดและประเมินผลที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ปีการศึกษา 2553 ในโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยรวมมีความคิดเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก และโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 โดยรวมมีความคิดเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้เรียนของทั้งสองสังกัดมีความมั่นใจว่าการวัดและประเมินผลมีความยุติธรรม เป็นไปตามศักยภาพและพัฒนาการของผู้เรียน ผู้สอนของทั้งสองสังกัดมีการชี้แจงให้ทราบเกณฑ์และวิธีการทดสอบที่ชัดเจน ให้ผู้เรียนทราบล่วงหน้า ทำให้ผู้เรียนเตรียมพร้อมและยอมรับผลการประเมินทุกครั้ง ซึ่งสอดคล้องกับ วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2543 : 184) กล่าวว่า การวัดผลเป็นกระบวนการหาปริมาณของการพัฒนาพฤติกรรมที่เกิดขึ้นจากการเรียนการสอน เป็นปริมาณที่อาจมองเห็นได้ ส่วนปริมาณที่ไม่สามารถมองเห็นได้โดยตรงคือ พัฒนาการด้านพฤติกรรมต่างๆ ของมนุษย์ เช่น ความรู้ ความสามารถ ทักษะ ความเข้าใจ ผู้วัดจะต้องสร้างสถานการณ์ให้ผู้ถูกวัดแสดงพฤติกรรมที่มีอยู่ออกมาเสียก่อนจึงจะวัดได้ เช่น วัดความรู้ ความเข้าใจ

การสัมภาษณ์ หรือการเขียนตอบ การวัดความแข็งแรงของกล้ามเนื้อส่วนต่างๆ ส่วนการประเมินผล เป็นการนำเอาผลหรือปริมาณที่ได้มาจากการวัดผลมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์หรือมาตรฐานอย่างอื่น เพื่อพิจารณาว่าผู้ถูกประเมินนั้นดีหรือไม่ มากน้อยเพียงใด อาจกล่าวได้ว่า การประเมินผลเป็นการหาคุณภาพของผลที่ได้มาจากการวัดผลด้วยการเปรียบเทียบเกณฑ์หรือมาตรฐานที่มีอยู่แล้วหรือ กำหนดขึ้นมานั่นเอง และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เทวัญ ถนอมพันธ์ (2545 : บทคัดย่อ) ที่ทำการวิจัยเรื่องความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดศรีสะเกษ พบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอน ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผลวิชาพลศึกษาอยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่าการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษาเป็นอีกหนึ่งปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา และมีส่วนช่วยให้การเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเกิดการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดี และ ผานิต บิลมาศ (2548 : 3) กล่าวว่า การวัดเป็นกระบวนการเรียนเป็นแนวทางในการปรับปรุงผลการเรียนและอาจกล่าวได้ว่า การประเมินผลการเรียนเป็นวิธีที่ดีที่สุดวิธีหนึ่งในการวัดคุณภาพของกระบวนการเรียน ทำให้การสอน การบริหาร และโปรแกรมต่างๆ มีประสิทธิภาพ และทำให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาด้านต่างๆ

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาระหว่างนักเรียนชายของทั้งสองสังกัด โดยใช้สถิติที่พบว่าไม่แตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐาน อาจเป็นเพราะว่า ผู้สอนได้จัดกิจกรรมที่เหมาะสมกับความสามารถ ความสนใจของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนได้มีการเคลื่อนไหว ออกกำลังกายอย่างเต็มที่ สามารถผ่อนคลายความเครียด ทำให้มีความสุขสนุกสนานในการเล่นกีฬา ครูผู้สอนมีความรู้ความสามารถที่สอน มีการเตรียมการสอน ตรงต่อเวลา มีความรับผิดชอบต่อนักเรียนที่สอน สร้างบรรยากาศที่สนุกสนาน ใช้ถ้อยคำในการสื่อความหมายได้อย่างชัดเจน ถูกต้องและเหมาะสม ปลุกฝังให้ผู้เรียนมีระเบียบวินัย ความรับผิดชอบและมีน้ำใจเป็นนักกีฬา และผู้เรียนมีความมั่นใจว่าการวัดและประเมินผลมีความยุติธรรม เป็นไปตามศักยภาพและ พัฒนาการของผู้เรียน ผู้สอนมีการชี้แจงให้ทราบเกณฑ์และวิธีการทดสอบที่ชัดเจนให้ผู้เรียนทราบล่วงหน้า ทำให้ผู้เรียนเตรียมพร้อมและยอมรับผลการประเมินทุกครั้ง

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา จำแนกตามระดับชั้น นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มัธยมศึกษาปีที่ 2 และมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของทั้งสองสังกัด พบว่าแตกต่างกันในทุกด้าน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าการจัดการเรียนการสอนของทั้งสองสังกัดได้จัดการเรียนแต่ละระดับแตกต่างกันตามพัฒนาการและศักยภาพของผู้เรียน ซึ่งใช้หลักสูตรตามกระทรวงศึกษาธิการเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอน แต่ยกเว้นด้านผู้สอน อาจเป็นเพราะครูผู้สอนมีความรู้ความสามารถที่สอน มีการเตรียมการสอน ตรงต่อเวลา มีความรับผิดชอบต่อนักเรียน

การสอน สร้างบรรยากาศที่สนุกสนาน ใช้ถ้อยคำในการสื่อความหมายได้อย่างชัดเจน ถูกต้องและเหมาะสม ปลูกฝังให้ผู้เรียนมีระเบียบวินัย ความรับผิดชอบและมีน้ำใจเป็นนักกีฬา ซึ่งสอดคล้องกับ วิชา คุณาภิสิทธิ์ (2536 : 168) ที่กล่าวถึงบุคลิกภาพ ลักษณะของครูพลศึกษาในภาพรวมว่า

1. เป็นผู้มีความสุขทั้งกายและจิตใจ
2. เป็นผู้มีความสามารถพิเศษในการสอน การฝึกปฏิบัติ และมีส่วนร่วมในกีฬาได้หลายประเภท
3. มีความต้องการและพร้อมที่จะบริการแก่บุคคลทั่วไป
4. เป็นผู้แต่งกายสะอาดเรียบร้อย เหมาะสมกับสถานที่
5. ครูพลศึกษาเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียนได้
6. มีบุคลิกลักษณะเป็นผู้นำ และมีความยุติธรรม

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อาหารพลศึกษา ตามหน่วยงานที่โรงเรียนสังกัดพบว่าแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะแต่ละโรงเรียนได้มีการจัดการเรียนการสอนตามโครงสร้างหลักสูตรของแต่ละโรงเรียน หรืออาจเป็นเพราะว่าแต่ละโรงเรียนมีความแตกต่างในด้านสถานที่ สิ่งแวดล้อม ชุมชน อีกทั้งตัวครูผู้สอนมีความคิดในการบริหารชั้นเรียนแตกต่างกัน แต่ยกเว้นด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อาหาร และด้านการวัดและประเมินผล พบว่าไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะแต่ละโรงเรียนได้มีการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดแล้วนำไปใช้จนเป็นมาตรฐานเดียวกัน มีการจัดกิจกรรมที่หลากหลาย ทำให้ผู้เรียนมีความสุข สนุกสนาน มีความสุขในการปฏิบัติกิจกรรม ผู้เรียนมีความมั่นใจว่าการวัดและประเมินผลมีความยุติธรรม เป็นไปตามศักยภาพและพัฒนาการของผู้เรียน ผู้สอนมีการชี้แจงให้ทราบเกณฑ์และวิธีการทดสอบที่ชัดเจนให้ผู้เรียนทราบล่วงหน้า ทำให้ผู้เรียนเตรียมพร้อมและยอมรับผลการประเมินทุกครั้ง

จากที่ได้กล่าวมาทั้งทฤษฎีและการวิจัยต่างๆ พอจะสรุปได้ว่า ความคิดเห็นสามารถช่วยให้ทราบถึงสภาพความเป็นจริงส่วนใหญ่ถึงข้อดี ข้อเสีย ของการจัดการเรียนรู้อาหารพลศึกษา สามารถนำไปปรับปรุงแก้ไขการเรียนการสอนในแต่ละด้านให้มีประสิทธิภาพสูงสุด และเหมาะสมกับสภาพความต้องการของผู้เรียน เพื่อผู้เรียนจะได้มีพัฒนาการด้านต่างๆ มีความสนุกสนานและมีความสุข และเพื่อเป็นแนวทางสำหรับผู้สอนและผู้เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา นำไปพัฒนาการเรียนการสอนของกลุ่มสาระพลศึกษาต่อไป

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

ควรมีผลที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้ ด้านสื่อ อุปกรณ์ และสถานที่ ควรมีการดูแลอย่างสม่ำเสมอ แบ่งสถานที่ให้เป็นสัดส่วน พร้อมใช้งาน อากาศถ่ายเทสะดวก มีตู้น้ำดื่มที่เพียงพอกับผู้เรียน นำเสนอให้ผู้เกี่ยวข้องในการการเรียนรู้สาระพลศึกษาในโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร และโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต1 หรือเขตอื่นๆ เพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับความต้องการผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์สูงสุดในการเรียนต่อไป

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ในระดับช่วงชั้นต่างๆ
2. ควรมีการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา ตามสังกัดอื่นๆ

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). *หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กฤษณะ แซ่มเงิน. (2549). *ความคิดเห็นของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุทพรปราการ ปีการศึกษา 2548*. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร-วิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กาวิณ กาญจนบุระ. (2550). *ความคิดเห็นที่มีต่อวิชากรีฑาของผู้บริหารสถานศึกษา ครูพลศึกษา และ นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษาศุครธานี*. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชนะจิต เกตุอุไร. (2549). *ความคิดเห็นของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ที่มีต่อการเรียนการสอนกลุ่มสาระ การเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาลบุรี ปีการศึกษา 2548*. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร-วิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เทเวศร์ พิริยะพณท์. (2545). *การวิจัยทางพลศึกษา*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ธีระพร อูวรรณโณ. (2535). *จิตวิทยาสังคม*. กรุงเทพฯ : ภาควิชาจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ผาณิต บิลมาศ. (2548). *การวัดทักษะกีฬา*. กรุงเทพฯ : ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พงศ์ศักดิ์ พละพงศ์. (2527). *ประวัติปรัชญาและการพลศึกษา*. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- พัชรวรรณ คำหงส์. (2549). *ความคิดเห็นของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ที่มีต่อการเรียนการสอนกลุ่มสาระ การเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาระยอง ปีการศึกษา 2548*. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร-วิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เพ็ญพร เพชรสุขศิริ. (2531). *การวัดทัศนคติ*. กรุงเทพฯ : คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ฟอง เกิดแก้ว. (2526). *การพลศึกษา*. กรุงเทพฯ : พิทักษ์อักษร.

- มาลี จุฑา. (2542). *จิตวิทยาการเรียนการสอน*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : หจก.ทิพย์วิสุทธิ์ 2542.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2532). *พจนานุกรมศัพท์สังคมวิทยา อังกฤษ-ไทย ฉบับราชบัณฑิตยสถาน*.
กรุงเทพฯ : ราชบัณฑิตยสถาน.
- ลาวัญญ์ จักรานูวัฒน์. (2540). *ความคิดเห็นของนิสิตนักศึกษาปริญญาโท ภาคพิเศษ สาขาวิชา
บริหารธุรกิจ (M.B.A.) สังกัดมหาวิทยาลัยของรัฐในเขตกรุงเทพมหานคร ต่อการจัด
การศึกษาภาคพิเศษ*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วรรณิ ลิ้มอักษร. (2551). *จิตวิทยาการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 4. สงขลา : นำศิลป์โฆษณา.
- วรศักดิ์ เพียรชอบ. (2527). *หลักการและวิธีการสอนวิชาพลศึกษา*. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช
จำกัด.
- _____. (2548). *ปรัชญา หลักการ วิธีสอนและการวัดเพื่อประเมินผลทางพลศึกษา*. กรุงเทพฯ :
สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วาสนา คุณาภิลิทธิ. (2539). *การสอนพลศึกษา*. ฉบับที่ 1. กรุงเทพฯ : วิทยพัฒน์จำกัด.
- _____. (2541). *หลักสูตรพลศึกษา*. กรุงเทพฯ : ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- วิชาการ, กรม. (2545). *คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา*. กรุงเทพฯ :
กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.
- สนธิภา แก้วสนิท. (2546). *ความคิดเห็นที่มีต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
โรงเรียนในเครือคณะภคินีเซนต์ปอล เดอ ชาร์ตร ในเขตกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์
กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุชา จันท์อม. (2522). *จิตวิทยาสังคม*. กรุงเทพฯ : แพรวพิทยา.
- สุวิมล ตั้งสัจพจน์. (2540). *สภระนำรู้เกี่ยวกับพลศึกษาและนันทนาการ*. กรุงเทพฯ : มิตรภาพการพิมพ์
และสตูดิโอ.
- อนันต์ ชันทรราช. (2535). *ความคิดเห็นในการพัฒนาตนเองของครูประจำการโรงเรียนมัธยมศึกษา
สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดเชียงใหม่*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การบริหารการศึกษา).
เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร. ถ่ายเอกสาร.
- Best, J.W. (1997). *Research in Education*. (3rd ed). New Jersey : Prentice Hall Inc.

- Bucher, C.A. (1996). *Fundamental of Physical Education*. St. Louis : The C.V. Mosby.
- Camille, B.; & Rosalind, C. (1963). *Theory in Physical Education : A Guide of Program*.
- Foster, C.R. (1972). *Psychology for Life Adjustment*. Chicago : American Techniccal.
- Good, Carter V. (1959). *Dictiqonary of Education*. New York : McGraw-Hill Book Company.
- Guralnik, J. T. (1976). *Psychology of the Classroom Englewood Cliffs*. New Jersey : Prentice Hall, Inc.
- Hilgard, E.R. (1962). *Introduction to Psychology*. New York : Harcourt Brace & World, Inc.
- Kolasa, B.J. (1969). *Introduction to Behavioral Science for Business*. New York : John Wiley Sons Inc.
- Luke, M.D.; & Gary D, Sinclair. (1996). Gender Differences in Adolescents Attitude Toword School Physical Education. *Journal of Teaching in Physical Education*. 31-36.
- Rammer, V.P. (1996). *Introduction to Psychology*. New York : McGraw-Hill Society.
- Stoker, Steven Vaughn. (1999, February). Physical and Health Education Curriculums: Middle School Students Attitudes Toward a Collaborative Approach. *Dissertayion Abstract International*. 37 (01) : 6080-A.
- Triandis, Harray C. (1971). *Attitude and Chang*. New York : John Wlely and Son, Inc.
- Webster. (1998). *Marriam-Webster's Spanish-English Dictionary*. Haraty : Eileen M. P.950.

ภาคผนวก

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

1. รองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพูนท์ อาจารย์ประจำภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. รองศาสตราจารย์ธงชัย เจริญทรัพย์มณี อาจารย์ประจำภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นำชัย เลวัลย์ อาจารย์ประจำภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
4. อาจารย์ฉวีวรรณ กองชุ่ม หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษา
โรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)
5. อาจารย์สุรีย์ อรรถกร อาจารย์
โรงเรียนสายน้ำผึ้งในพระอุปถัมภ์

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา
ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3
ในโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร
และโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 ปีการศึกษา 2553

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษาตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร และโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 ปีการศึกษา 2553 โดยสอบถามความคิดเห็นจากนักเรียน ผลที่ได้จะนำไปเป็นแนวทางในการแก้ไขและพัฒนาการเรียนการสอนพลศึกษา ดังนั้นจึงขอความอนุเคราะห์จากท่านกรุณาตอบแบบสอบถาม โดยพิจารณาข้อความแต่ละข้ออย่างละเอียด แล้วตอบคำถามตามสภาพความเป็นจริง และตามความรู้สึกที่แท้จริงของท่าน แบบสอบถามมี 3 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1** สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ตอนที่ 2** เป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) 5 ระดับ
สอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา แบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ
1. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
 2. ด้านผู้สอน
 3. ด้านสื่อ อุปกรณ์และสถานที่
 4. ด้านการวัดและประเมินผล
- ตอนที่ 3** ข้อเสนอแนะอื่นๆ มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open Ended) จะต่อท้ายของแบบสอบถามแต่ละด้าน

ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามนี้ ผู้วิจัยจะนำไปใช้เพื่อประโยชน์ในการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโอกาสต่อไป ผู้วิจัยขอขอบพระคุณทุกท่านเป็นอย่างสูงที่กรุณาให้ข้อมูลอย่างครบถ้วนและตรงตามความรู้สึกที่แท้จริงของท่าน

สุมาลี ประทุมมา

นิสิตปริญญาโท

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าข้อความตามความเป็นจริง

1. เพศ

ชาย

หญิง

2. ระดับชั้น

มัธยมศึกษาปีที่ 1

มัธยมศึกษาปีที่ 2

มัธยมศึกษาปีที่ 3

3. โรงเรียน

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้สาระพลศึกษา

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็นหมายเลข 5 4 3 2 หรือ 1

ซึ่งตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนมากที่สุด

นักเรียนเห็นด้วยมากที่สุด ให้กา ✓ ในช่องหมายเลข 5

นักเรียนเห็นด้วยมาก ให้กา ✓ ในช่องหมายเลข 4

นักเรียนเห็นด้วยปานกลาง ให้กา ✓ ในช่องหมายเลข 3

นักเรียนเห็นด้วยน้อย ให้กา ✓ ในช่องหมายเลข 2

นักเรียนเห็นด้วยน้อยที่สุด ให้กา ✓ ในช่องหมายเลข 1

4. ด้านการวัดและประเมินผล

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. การวัดและประเมินผลเป็นไปตามศักยภาพของผู้เรียน					
2. มีการวัดและประเมินผล ก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียน					
3. มีการแจ้งให้ทราบล่วงหน้าก่อนการวัดและประเมินผลทุกครั้ง					
4. ใช้วิธีการวัดผลและประเมินผลที่หลากหลาย					
5. มีการสอบทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ					
6. ชี้แจงให้ทราบเกณฑ์และวิธีการทดสอบชัดเจน					
7. การทดสอบมีเกณฑ์การให้คะแนนที่ชัดเจน					
8. ผู้เรียนทราบและยอมรับผลในประเมินทุกครั้ง					
9. การให้คะแนนเป็นไปตามพัฒนาการของผู้เรียนแต่ละคน					
10. ผู้เรียนมีความมั่นใจว่าการวัดและประเมินผล มีความยุติธรรม					

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง
ที่กรุณาสละเวลาตอบแบบสอบถาม

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล นางสาวสุมาลี ประทุมมา

วันเดือนปีเกิด 17 มกราคม 2528

สถานที่อยู่ปัจจุบัน บ้านเลขที่ 128 หมู่ 1 ตำบลหนองคอนไทย อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดชัยภูมิ

ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน อาจารย์

สถานที่ทำงานปัจจุบัน โรงเรียนสาริต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2540	ประถมศึกษา โรงเรียนบ้านหนองบัวพรหมอำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดชัยภูมิ
พ.ศ. 2546	มัธยมศึกษา โรงเรียนกุฉินารายณ์ อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดชัยภูมิ
พ.ศ. 25 50	ปริญญาตรี (วท.บ.) วิชาเอกพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
พ.ศ. 2554	ปริญญาโท (กศ.ม.) สาขาวิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ